

۹۹

شیرین و فدرهاد

به گوردی

۱ - نشرده ده‌نگی گیتی تازه

۱۹۴۶

چاپخانه‌ی معارف - بغداد

شیرن و فدرهاد

مؤلفی نه زاندر اووه

یه کهم کسی که داستانی شیرن و
 فدرهادی هیناوه ته نوسینه وه ، بوژی
 مه زن نظامی گه نجیبی بووه ، بهلام له بهر
 نه وه که نیوانی نظامی و سهر بهوردی شیرن و
 فدرهاد که نریک ههوت سه ده بهک ، رهشی و
 داپوشراوی و تاریکی به سهر دارا راوه ،
 وه نه و دیریکه هیچ تومار نه کراوه ، بی
 گومان نه و سهر بهورد دیریکه پرزخه
 رهنگی داستان و چیروکی وه رگرتوته
 خوی ، هه رچه ند له زمانانیش دا له بیر نه
 کراوه . بهلام رهنگ و چهن و چونی
 گوردراوه ، توشی هه لگیرو وه رگیرو
 کهم و کورتی بووه . ماموه سستای مه زن
 نظامی به هه موو هونه رو وردبینی خویه وه ،
 خه ریک بووه ، سه ره هه ودای آلوزو
 پچر پچری نه و گلوله یه هه لکا و بیگه یه
 نیته وه یه کتر ، ناچار بووه له هه ر لاییکه وه
 سه ره پچراویک گریدانه وه تا بتوانی
 ره شته ی نه م داستانه پیکه وه نیت . له وه شدا

که لیک کهم و کورتی نو اندراوه .
 نه و تاقه که فدرهاد که ندویه « تاق -
 کرای » بووه نهک تاقی بیستون فدرهاد له
 نه میرزاده کان وولاتی کرماشان بووه ، نهک
 خه لکی « چین » شاپور هاو قوتابی و
 ده سته براییکی ده وره ی مندالی فدرهاد
 بووه . هه ر دوک پیکه وه گه وره بوون .
 بهلام چونکه له و ده مه دا نه خش و نیگارو
 په یکه ر دروست کردن چینیه کان ده یان
 کرد ، بویه به فدرهاد و و تراوه فدرهادی
 چینی که وه سستاییکی پر هونه ری به یکه ر
 تراش بووه ، هیچ دورنیه که تاق کرای و
 تاق بسستان ده سستکاری فدرهاد بوو بی .
 بویه فدرهاد به وه وه ناوبانگی گردوه ، زور
 نریکه که له شه و قی شیرین دهستی دابینه
 نه و کاره سه خته و به پایانی گه یانندی .
 داستانی شیرن و فدرهاد له نیو کورده
 کاندای زور باوی هه به و هه موو کوردیک
 سهر بهورده که ی شیرن و فدرهادو پیره ژنی

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

فهرهاد كوژده زانی ، وه پتر به هوی
هه لبهستی بوژه گانه وه باوی وه رگرتو وه که
به کوردی کردویانه ته شیعر .

بهلام داخی گرانم هه رچه ند ته قهلام
داوه نه م تو انیوه نامه بیکی ریک و پیک و
ته او وه دهست خهم که له چاپی ده م . چه ند
سال بهو آره زوه وه بوم . تا له سالانی
جهنگی پیشودا نسخه بیکم دهست کهوت
که ملا فیض الهی کوردی موگری خه لکی
گوندی باخلوچه مدرسی مدرسه ی
ته حمیدیه له حلب سالانی ۱۹۰۹ له هه ورامان
نوسیبویوه ، بهلام پیشه کهی تیدانه بو تا
گه رانه وه ی شیرن له بیستونه وه له دوامینه
کهشی دا نانه او بو . سالی ۱۹۳۴ له سلیمانی
نسخه به کی دیکم دهست کهوت ته ویش له
نیوه دا نیوه چل بوو سالی ۱۹۴۳ له بهغدا
له لایهن ملا محسن هه ورامیه وه نسخه بیکم
دوزیه وه که له لایهن محمد امین کوری محمد
کوری خدرناو بو توفیق کوری رضا
ته فندی نوسر ابو وه . ته ویش له که لیک
لا بهره کانیدا کهم و کورتی تیدابو . له
لایهن ملا مصطفی ناوه وه نسخه به کی دیکم
دهست کهوت بهو چوار نسخه نوسر او انه ی
شیریوه بی سهرو بهره ، سهروبن کراوانه ته م

نسخه به م خسته سه ریه ک بهلام مؤلیف و
سانی دانان و مایه ی نوسینه وه ی له من
نادیارو ونه ، نه م توانی لهو با به ته وه ره شته یک
دهست خهم . ته وه ده خه مه پیش خوینده
وار خوشه ویسته کان که مهربانی به فرمون .
له مه پیش نامه وه هه لبهست و داستان و
چیرو که دیریکیه کان پتریان به م شیوه به
بیژراوه که ته م شیرین و فه رها ده ی پی
نوسراوه نه وه من له وانه ۲۲ بهرگک نامه م
دیون که هه موویان به م زماهن و مؤلیفیشیان
نادیاره . وه له کی وه بوکی ، وه که ی نوسراو
نه وه له گو اندان هه ر وه کوو : داستانی
جهان گیر ، برزو فهلامه رز ، زالنون و
روسته م ، سه قلاب و روسته م ، روسته م و
زه رده هه نگک . بهوری به یان و روسته م ،
دیوی سپید و روسته م . زوراب و رو
سته م ، مه نیجه و بیژهن ، هه ره سی جهوت
سه ر ، شه رحی درخت ، وه رقه و گول
شاد ، خوره م و زیبا ، نارام و گولندام ،
ههوت له شکر ، شیخ سه نعانی ، شا حسین
« نامه واقعه ی کهربلا » ، محمد حنیفه ،
جهنگی خه بیهر ، شه مایلی نه بهوی ،
خورشیدی خاور ، ده ولت نامه .

جگه له ده ولت نامه « که به راستی

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

کوماسی . بهلام کام کتیب هی کامیانن
وه له چی سالیکدا ووتویانه و بوکی یان
نوسیوه ته وه له ابعه آشکرا نه بووه و نه مان
زانیه ههرواش شیرین و فهرهاد که
همه یه ، نازانین مؤلیفی کی یه له ژیر ناوی
شیرین و فهرهاد دا ووتمان (مؤلیفی
نه زاندراره) .

حوزنی مو کریان

زانیه تالیفی مهلا خدری روواری یه ،
تهوانی دیکه هیچ کامیان بوم آشکرانه
بووه که کی دای ناو و بوکی نوسراونه وه .
بهلام به گهرمه هم زانایانه ی بوژی
به ناوبانگ بو ته و کتیبانه له زارو زماناندا
باس ده کرین — نه که له کتیبه کاندای : مصطفی
به گی بی سارانی ، ایل به گی ، مهلا شه فیع
پاوه بی ، مهلا خدری روواری . و بوژی

شیرن و فەرهاد

آخمان پهی و یردهی روزگار ان داد
 پهی بی شهرتی شون شهه ریار ان داد
 ویمان نه دیمان وهرینان و اچان .
 فەرهاد چیشهش کرد دایم چینی سه ننگ

روزگار ان داد روزگار ان داد
 پهی که چی ده ولت که فته کاران داد
 هه رچی و یردهن مه بو بو اچان
 هه ر کهس نه شنه فتهن گوش بدو و هره ننگ

هان دانی فەرهاد بو بهرد تراشی

لطف کهرم کرد پرسا جهه فەرهاد
 جه سه ننگ تراشان باش باشانی
 فەرهاد سه ننگ تاشی ته مجار زه رورهن
 ندانان کو آبی پهیدا کهر
 باغی بنیاد کهین جهی دهشت و دهردا
 جهتهخت « وهشهن » خوش نومانه ربو
 بو وره وانان به بان بیستونه وه
 حاشیهی ده ورهش زمروت نیشان کهین

روژی جقهی لال خه سره و مه شنند باد
 ماچان تو سه رعیل سه ننگ تراشانی
 هه ر خاتر ایمه جهلات مه عزورهن
 بو ره نجی چینی بیسه توون کوبهر
 بهلان بایوی جوابی جه سه ردا
 سه ختیهش هزار ، سوش زیاد نه ربو
 شه هنیشین وه بان چل ستونه وه
 روی شه هنوشینهش نه کرماشان کهین

رێکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

په نجرهش نه لای دانه پوشان کین
 ده سته ی چه پ به جای حه رهم سه را کین
 مه سنده د نمجمل سهخت ساده کین
 خا کتشان ز فهرش حه ناوین کین
 که لله ی دو که ل کیشو له علی نه همهر کین
 هه رده م لیش بدو سوب روی خورشید
 شه رتی مه دان بی نامه ش به ک نام بو
 شیرین مه دوم پیت به و نه فاقه وه
 چینی چه ند هزار دیبای زهر نیگار

تیدا بنیشین خه لات به خشان کین
 هه یوان و سه یوان کیمخاو خارا کین
 سه ر نه نداز زه رباف زه آف داده کین
 حاشیه ی ده ورهش نه تلهس دیز کین
 تیدا بنیشین عودو مه جه ر کین
 گیتی نومابو چون جام جه مشید
 فهرهاد هه ر وهختی کارهت ته مام بو
 به و خواجه و که نیز ته م نه راقه وه
 شیرین مه دوم پیت به جه لال وه یار

په یمان فهرهاد و خه سره و

فهرهاد به نه دهب ده ست وه ست ند امان
 خه سرو سه ر جه نو آما به گو فتار
 شاهان نه مرشان ممتازی عامه ن
 نه گهر نه وه حه رفه ناورو که مین
 شاواتهش به روح نوشیره وان که م
 خانوی آ گرم خراب که رده بو
 وه نامه ی دین که رت وه او ستا که م
 سه و که ندی سه ختم گور ره ی آ گر بو
 وهختی کردینو منا خترم
 قارون که ی چون من زور و زاتهش بی
 که ی به وینه ی من که للهش مه جوشا
 چه کوه بیه خشه م چه گه نج بیه خشم

ناما وه گو فتار شیرین که لامان
 فهرهاد وات شاهم تاجی که مهر لال
 بلان حه رف کهن پاپیچی پامه ن
 سه و که ند وه یاد کین په ی خاطر جه مین
 به نه وج که لله ی نه وه نار هوان که م
 فهرش آ ته شه که ده م به زور برده بو
 وه آینی جه م وه کیشی شاه که م
 نه گشت با به تی خارت جه م بو
 هفت پانه قارون چه ند زیاد ترم
 که ی به وینه ی من سخاواتهش بی
 که ی چون من که وای لالش مبه خشا
 جه به خشنده دا هیج نه له خشه م

ریکخستن و چاکردنی له لایه ن چالاک

آمر از دروست کردنی کوه گنی

به لان نه ساسه‌ی سه‌نگک تاشیم نیان
 پولای «سه‌وزه‌وار» وه‌ستاش فوره‌نگک بو
 نه‌برق بریقش نه‌نجوم رهم کهره
 به‌رقی بریقش شه‌وچرای شه‌م بو
 موغاره به‌پا چون به‌ی بنیشه
 خهرمه‌ن خهرمه‌ن گفوت پولای سه‌وزه‌وار
 چه‌ند دم آوره‌رون لیش به‌یوستشان
 سیواو به‌ی فوره‌هاد هر نه‌زاری بین
 آوی تیشه‌ی‌دا به‌ی سه‌رینی چه‌م
 منیشو تهرق جوانی پرپیشه
 ده‌سته به‌ستن لیش یاوا به‌ی نه‌نجامی

فوره‌هاد وات شاهه خارجه‌م پیان
 قولنگی مه‌بوم سه‌د من نه‌سه‌نگک بو
 به‌گازی سه‌د گاز سه‌نگک قه‌لهم کهره
 پاک سافیه‌ش نه‌ساف شوشه‌ی چه‌لب بو
 هر وه‌خت بگیروم نه‌و دارتیشه
 شا فوره‌ما آما وه‌ستای نیازکار
 پای کوره به‌گه‌چ مه‌حکم به‌ستشان
 وه‌ستا‌هان نه‌فکر سوهان کاری بین
 فوره‌هاد نه‌دی دم دل مدی نادم
 هر ده‌م موآن مودای ای تیشه
 به‌سه‌د وه‌ستا‌هان کرد شان تهمام

چوینی فوره‌هاد بو‌یستون

فوره‌هاد اونهرمه‌ند یه‌ت باوره‌رو وه‌یاد
 ده‌ریای کهرمه‌مش آوره‌رن به‌جوش
 بانه‌سیب بو‌دین خود بو‌یارت
 شه‌وو رو‌ییرت سه‌نگک تاشیت دارا
 قولهی قاف چه‌ده‌ست من وه‌ه‌راسن
 کاری نیمه‌چل وه‌جا بمانو
 خه‌سره و که‌چ بازیش نییه‌ن چه‌نی تو
 رو‌نیانه‌رای کوهی بیستوون
 کوه ده‌ست کرد به‌شین واوه‌یلا هه‌ی رو
 آخر خزان‌ا سهر نه‌نجام یوش

شاپور(*) زه‌وق مه‌کرد به‌ی کاری فوره‌هاد
 خه‌سره و لال پوش که‌وای لال نه‌دوش
 هه‌رتا متاوی پیرده به‌کارت
 هر رو هه‌وای شه‌و مه‌کهر مدارا
 فوره‌هاد وات شاپور اینه نه‌ساسن
 مترسوم به‌دکار نه‌روی نه‌شانو
 شاپور وات فوره‌هاد خاترت جه‌م بو
 فوره‌هاد آه‌سهر کیشا نه‌ده‌رون
 ده‌سته‌ی قولنگک گرت شانا به‌روی کوه
 پیردا نه‌فهرمان تا فوره‌جی ویش

(*) شاپور ده‌سته‌بر اوهاو شاری فوره‌هاد . سه‌ردار سپای خه‌سره و بوو .

ریک‌خستن و چاک‌کردنی له‌لایه‌ن چالاک

چونی شیرین بو سهردانی فهرهاد

عاجز بی جده دست شه و بیدار شه و	نه شنه فتهش شیرین نازدار خه سره و
غم پیچهش مورد چون حلقه ی بینی	شوش و نه و جهوان شازاده ی چینی
قولله ی مایوز روو بیستون کرد و هیاد	تاقت پیش نه ماند بهی دوری فهرهاد
هر وه خهت ده مای شام نه قه سر شیرین	دهست مه گوزاشت شای زولف عه نه برین
پانا نه کیف شه و دیز خه سره و	خاسه گهی خولام کنیز کرد نه خه و
رونیا نه رای بیابان و بهر	شه و دیز عه شق راه ، شیرین عهش نه ر
یاوا به پای کوه سه نگه تاش فهرهاد	دانگی شه و ویردیا ، یاخو یاز یاد
جه به ند جهر گک کوه هاوار هه ی میو	دیشه ده نگک یا هه ی یا هه ر هه ی میو
چه بران بی به زور باهو و قولنگهش	جله و به ند کرد گوش دا به ده نگهش
سه نگک آهر مورد پیابه ی وه قهست	گاه قولنگک مه شه ند نه روی مفار دهست
گرر کو گرما وورد نه کاوه ی آگری	نه برق بریقه ی تیشه ی سه د منی
گاه چه بران نکار کرده ویش مه ماند	گاه موات یادوست گاه قولنگک مه شانند

بهرد وهران کهوتنی شه و دیز

زینت مه جلیسی شاهان بهتال کهرد	به ته قدر چه رخ چواشه ی چه پ کهرد
آما کهفت نهران شه و دیز به روین	خشخاش نه برق تیشه ی آهین بیز
شیرین نه جاری زام حجرد یاوه	شه و دیز ران راست کهرد به هه واوه
خاتر غه مگین بی سه ولی خه رامان	دیش که سخانهش نه پوست بهر آمان
شه و دیزت له نگک کرد وه زور به نجبه	شیرین وات وهستا بختت نه وینورم نجبه
چون بدهم جواب ای داواو باسهن	شیرین وات فهرهاد ایغه چون خاسه ن
چون بدهم جواب لنگک پایی شه و دیز	حرفی بو اچو خه سروی به روین
پهی لنگی شه و دیز خاتر غه مگینه ن	فهرهاد ، دیا ، ده نگک شیرینه ن
دو به نجبه وه قین ووناران وه هم	گوناش مه دروشا - چون شه ماله ی شه م

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

فهرهاد وات شیرین قیبله گای دینم
 مهر فهرهاد پا کوی دمشان کردن
 هیچ مهربور و نه نگک لنگی پای شهودیز
 به نجات شه و کس ای خاره که فدن
 شیرین و شهودیز گور و دووشه و
 زور مه دا و پا ، پا مه نیا به سه نگک
 دست بناوه دست دهم و ناو دهم
 راز مه کرد چینی رفیق رایی ویش

گوشادی خا ر روی سه زه مینم
 بهی تور هولی لنگک پای شهودیز بردن
 مهرس نه باز خواس خه سره وی په روین
 مهربوت و نه جای ویت ایمان شه و مه ندن
 چمان فرزند کت و نه با ووشه و
 سه نگک آهر مه برد فرسه نگک به فرسه نگک
 مکه ردن رازان و درینسان به هم
 تاپاوان به و جای تاق مواشان پیش

دوچار بونی فهرهاد به کهره

بهك چل نه فوری باجگیری خه سزه و
 اوشان راه داری شه و دهر به نده بی
 بهك « کهره » می مهی شوم ، شومی به د چاره
 حکمی را داریش بیتهر مکه رد کار
 مدان نه خه و فوش ، بال نه شه ندن
 فهرهاد خه وف مه کرد ژ رادار بوورد
 « کهره » هم تیز کو ، هم دز پیشه بی
 اما سه ری را فهرهاد کرد به نه نگک
 وات اینه کیه ن بهی دیر و نه قته دا
 بهقین نه شنه فتن نام و نیشانم
 فهرهاد وات « کهره » باج گیری خه سره و
 اینه شیرین شای دیده مه ستان
 شیرین نه سهیر نه ماشا بیه ن
 بهك شیر چینی شهودیز کردن چه نگک

را گیر راه بین هم روزو هم شه و
 عالم به خه رجش هه راستنده بی
 رهشی سیا بهخت ، سیاستاره
 هه نه حووه بزه تا و ایلام شار
 کاروانی ژ راه خه جل مه مندین
 شنوی پا ژنه فت رادار سه ر حهد
 هم صاحب هونه بی نه ندیشه بی
 دست کرد به دعوا به مه عره گهی چه نگک
 بی رای یسهاان ماوای سه خته دا
 به پای ویش آمان ، گفتن نه داعم
 مزانی بهی چیش مویرین بهی شه و
 آمابی و سه سهیر سه ر چه شمه ی بستان
 شهودیز نه سه حرا چه ریده بیه ن
 نا هوی شه و شیره شهودیز کردن له نگک

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

مبوبریمهش به دولت خانه	خهريك مه ندهبی جهو بیابانه
شیران جه ناو دهشت تیغم منالان	کهرره وات فهرهاد وهس کهر خیالان
ریزه ایسقات به توتینا کم	شهرت بو به ند به ندت جه هم جیا کم
ته پلی بهد نامیش نه عالم پا کم	شیرین شهرمه ندهی ده دولت شاکم
بکروش وه هند بانوانی ده هر	حلقه ی حلقاویز بکیشوم وه جهر

فهرهاد دهست بردقولنگک ، فودای موداره ننگک

شیرین چیش ماچی بوزم نه ده ننگک	شیرین وات فهرهاد ایننه حالتن
په ی چی سهودای من نه خه یالتن	به توند و تیژی کار نه مبومویه سهر
به له فظ شیرین مار مه بو وه دهر	هه تا متاوی مهربانی کرد
جی دیر وه ختدا جان فشاری کرد	بزاینین کهرره جه تهور مه نیشو
که ی بهرک بهرگک مه یسدان مه پوشو	شیرین نه کول فهرهاد پا آورده وه
گوشه ی شالماشه ی مه کرش کرده وه	

ووته و وهلامی شیرین و فهرهاد و کهرره

په ی چنی چه نیان به ده عوا جه نگی	وانهش نه ی کهرره شازاده ی زه نگی
نا بهلد بنیان را کم نا ووردن	به چه ندی و مقن تا سه ی تو کردن
غهمی غه ریبی جه یادم شی یهن	دیده ی من هم شه و بالای توش دی یهن
ههزار چوون منت سه رنگون کردن	کهرره وات شیرین دهنهم به گهردن
کم فامت دینه ریش خه ندت یاوان	توقسیر نوینیهن نه گیروم تاوان
که ی تو دلیلی وولات کیاستم	تو که ی راه نه یای بهرا که ی راستم
دیده م به فدای عززت بیان	راسهم زایی که نیت بیان
جهلامان به رشو تانه ی توندو تال	شیرین وات کهرره خور زهر رین بال
فهرهاد غه رین زوو دلگیرمبو	راسته ن رادارای به ی ده ستوره بو
دوییا ده میکن دیمانه دیمازن	شیرین وات کهرره فهرهاد تاوی دیمازن

توم به خشا به خال زولفان عنبه رین
 به سه دقیقه تاقی بسازی
 چه جام رهوشه نتر چه دل پسه نی
 تاق آواز بدو چون ساز چل چه ننگ
 بنیشین تیدا به یاری و خنده
 خهیلی ره نجم برد نهو بان گشت

که رره وات فهرهاد رفیق شیرین
 به لان به شهرنی لیت مبوم رازی
 تاقی آماده کیم نیم تاقی چینی
 ومختی چه ایله ییو سه دارو ده ننگ
 تامنو شیرین شای کلاو که نده
 فهرهاد وات که رره به دخوی به دسروشت

به گزیه کدا چونی فهرهاد و که رره

واتهش به بینت مهزار زه نگی
 نومانا چون جام جیهان نومای جهم
 شیرین به سهربان زانووداده بی
 هر وه کوو دورین چه دور دیار بی
 چینی نهژده های شیرسام سه نگی
 گورگی دورندهی نهژ دیهای نهرقه م
 نهژ دهر چه لقهی دم چه گورگ دیارن
 نهژ دهر چه لقهی دم چه گورگ نادا
 به یان بو یه نان نه ماشا کاران

دهست برد پهی قولنگک مودای فهره نگی
 تاقی که ند نه سه ننگ بی زیادو کم
 به سه دقیقه تاق آماده بی
 سه د که نهو تاقه یاسی مغار بی
 شکلی یه ک گورگی دورندهی جه نگی
 هر دونه بهردار روشان کردوه هم
 شیر په نجهش نه فهرق نهژ دهر وه نازن
 گورگ په نجهش نه پشت نهژ دهر وه یادا
 په رهی نه ماشای راهو دیاران

قسهی سارد ووتنی که رره له بارهی شیرین دا

شیرین سهروه بان زانوو داده بی
 بازیچهی که ردون کارهش بهی ره ننگ بن
 به نشین تیدا به یاری و مهزاق
 داخو چون مبو الله و نه اعلام
 دهست شیرین گرت برده تاقه وه
 ههستا هوریزا دزد قهستان کرد

که رره نیگا کرد تاق آماده بی
 وات شیرین نه سه د خارت نه ننگ بن
 قه دم ره نجان کر نه شریف بهروه تاق
 دو شهش نهرد نا نه تاس تالم
 که رره بهو سلاح نه تم تراقه وه
 دو سه دقیقه نه ما بهین وه پرد

هەر دوو چەنی هەم نشتن نه زەمین تاق شەم ئەفروز بی نه شەوق شیرین

بی ئەدەبی و دەست درێژی کەررە . تا نه دانی شیرین له فەرهاد

هانا هوریزا دز قەتەمان کرد	بشنوو رفیقان ئەو کەررە نامەرد
راهی بین بەراه دز دانان بە قەست	یاران کەررە هەرچیل کەمەر بەست
رەوان بین بە عەزم رەهزەنان بە قەست	هوریزان نه جا هەرچیل کەمەر بەست
بی سەبر و تاقەت ئەوانا و تاو بی	کەرە جەو دەم دا مەرگەش تراو بی
رەوان کرد نه توی بێقەهی به قیە دوز	پەنجەش به وینەهی چلونسک نیم سوز
نیاجە توی دەم حوقەهی جەواهر	دەم وینەهی مغارسای سەر باهر
بزار کر جەگیان ئەعنه کرد نیگار	ئەو نەد بەد سرشت شیرن دا آزار
پسیچا پسیچەش وارد چو پسیچ ماران	شیرین جەو دەم دا جەهی ئەوریەهی یوان
خەسرەو داد پەهی تو خەسرەوانی تو	شیرین وات هەهی داد هەهی بیداد هەهی رو
چەنی سەودای من نه خەیاڵن	شیرین وات فەرهاد به چو تە حال تەن
کی لیموی یارت بگیرو نه دەم	فەرهاد دەک عمرت شەمال کروش کەم
پەناموس نین وی تەر موینی	عمرت نەمانو فەرهادی چینی
کی تەماح لیموی زەرد رەنگک کەر	دەک فەرهاد هونت کفن رەنگک کەر

کوژرانی کەررە به دەستی فەرهاد

پشت دەست ویش وه داندان مه گەند	فەرهاد چون شەفت ساتی خەجل ماند
پەهی چیش دەست بردی نه روی به قەدوس	واتەش هەهی کەررەهی بەد خوی بی ناموس
ئەو یەقە یەقەهی بانای پەر ویزن	خەیاپیت نیهەن رەفتار خیزن
نه و پرون نه توی ئەو یەخەو جامە	شەمال جەو بونە خەولیش حەرامە
ئەو چەشمە خدر آویش نەوردن	جەو دەمەکوژتو پەریش ری بردن
عفریتی چون تو جە کوش آوردن	ئە کەسندەر زولمات پەریش تەهی کردن
شیرین خەلاس کرد چی ناوو نەنگی	هەملەت برد پەهی قول عفریت زەنگی

رێکخستن و چاککردنی لەلایەن چالاک

ياس بلق ره ننگ هزار گهزه دا
هر زهره مهلی برد وه دیاری
په ربی سزای سهخت نهو دهرده خاس بی
هر وه جا نهوه تاوه نفخ سوور

توو ناو توو نهش دا بهو قه لوهزه دا
پارچه پارچه بی هر پارچه ی تاری
چونکه بهد سرشت نه مهك نه ناس بی
تهن کرد به سهوقات مهلو ماروموور

هه انگریزی فهرهاد شیرین و شهودیت به شانوه

هر تهغه داری دیدت چشم کرد ؟
پیش خانه شهبهق و خت هور گنندن
نهوا ره قیبان تانه بدن لیت
نهوا بهد کاران خه بهر داربو لیت
بواچان شیرین چین وه لای فهرهاد
سی و سه ران وانه اخلاس گهت
رونیا نه رای ده ولت خانه وه
شهو دیزهش کیشا برده جای ویش
تاوا چان نهو کول شهودیز کردن له ننگ
تانه شریف وه پای بیستون آورد
هه مان هر شهو بی سهه قولنگک شاننا

فهرهاد وات شیرین نوخته خال بیگهرد
نه مجار هوریزه شهو گار نه مه نندن
هوریزه وه پا تا برون مه کانویت
شیرین هوریزه بروم وه جای ویت
مه بادا به دان بهد خوای بهد بنیاد
په بی تو سوکن شوخ دیده مهست
شیرین و شهودیز کرد به شانوه
شیرین نشت به قه سر ساکن بی نه ایش
دهست کوله گهی کشا وه بی ده ننگ
فهرهاد هورکیلا یامنواره کرد
ماشالا نهو شهو هونهر نوماننا

سهه گوره شته گیرانه وهی هاوری یانی کورره بو خه سره و

ما جهه رای نهو شهو عه رزکرن و شا
جهه دل مه نالا چون دهرده داران
هه وای گهرم و سهرد قه سر آشکار بی
وادهی سهیران و شادی شاران بی
عهزم کهچ کهردن جهه قه سر شیرین
جهه لای بیستون منزل کرد شان

سویمچ چل باجگیر رفیق کهررا
خه سره و پیچش وورد چون پیچ ماران
جهو دمدا و عده و فهصلی به هار بی
نهوسا جهو دهم دا وهختی به هار بی
خیل خانه خانان زولفان عه نه برین
قسمت به هه وای دل آورد شان

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

چاره سازی خه سره بو کوژتنی فهرهاد

یهک رو خه سره و جام مهستی مه نوشا
 روی شاه خه سره و باده مه کرد نوش
 لووا وه سهیران دست کاری کوکن
 نیگا کرد وه کار سه نگتاش فهرهاد
 کیلیاوه دهما وو وه قالو قیل
 وات یاران ووخ کفتن جهدهم
 چهنی سه نگت تاشی گرووم کردن
 وانهش هام سه رام کس نه گروم دست
 فهرهاد غه ریهن دلسوز نه دارو
 آر آرو جو قه ی خاقان دیار مه پیا
 آر آرو تاجی فه غفور مه لرزا
 اینه چون مه بو یاران یاره ران
 نه روا چوم فهرهاد زید آواره کن
 مه بو وه باعیس زولم و زه لالت
 نه گهر شیرنهش بسپاروم به دست
 هه رکس چاره نی اپی کاره کرو
 یهک چنگ جه ته لای دست نه قشارویم
 جه خه زانه ویم پیش نه رزانی کم
 بهلی به شهرتی خاوون نه دیران
 هیچ کس نه تاوا بکرون عهلاج

نه عش شیرین که لالهش مه جوشا
 نه شهوق شیرین که لالهش مه داجوش
 ژنانش بهرو شیرین نه رمه ن
 اقرار کهردهی ویش آوردهش وه یاد
 نشوست نه خا کوسه ته ر به زاریو زه لیل
 خه یلی جهی حه رفه خاتر نا جه مم
 شیرین شوخهش به گره و بردن
 تا من وه نه لاس ویم به کروم قه دست
 شیوه نی گهرمهش با بکهین نه مرو
 آرو قیامت آشکار مه پیا
 ای سه حرا سه حرای مه حشر مه خیزا
 گشت بیان تدیر ای کاره گهران
 سه رتاپای نه نهش پاره پاره کهن
 دورن جه پایه ی عدل و عدالت
 مه بوم به سه ر ژان عالم هه رچی هه دست
 فهرهاد جی زیده آواره کرو
 ههم سه سه نگت ویش دانه ی زه روسیم
 نه و شه خسه به دوست گیانی گیانی کم
 نه قسیر ای کاره جه من نه گیران
 مات و حهیران مه ند خاووند تهخت و تاج

په بیدا بونی پیره ژن بو کوژتنی فهرهاد

پیره زالی بی نه وه نده سالان
 جارو کیش فهرش بتخانه ی گه و ران

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

۴۰ جوزهی دهوران فه تمامه بی شون
 ری گری جادوو تهفسون گهر بی شوو
 شوشوم روژتال دیوی دبرکار
 زال زهمانهی که بو مهرزگی
 دهزهی شهر جهلای عزرایل وهنده
 اما ویشو وه ریزو وینهی گورگت کهرر
 شهوق لال نهروی باهووش مهروشیا
 زال پرسا نه اهل خهدهمهی خادم
 نهرو تهماشایی خهسرهوم کهردن
 دوبا دماغش تهمام بی رهننگن
 عاجزی خهسرهو بواچان بهرم
 واتشان نهی زال زمانه ناهاال
 چهنی سه ننگ تاشی گرهوش کهردن
 مایم شیرینهن مهده رو به دست
 جهو بونه شیرین شای چهام سیاوان
 نهرو نهمدو ماچان شرت وهفا نه دارو
 زال ووت ایی کاره هیچ موشکل نیهن
 فره راگه مان بیی کاره بردن
 نهرو خهسهت بدو خهسرهو بی رازی
 بهک کاری وه سهر فههاد باوهروم

پیسی پاته شور رهننگ وینهی مهیمون
 پیش پسانه ووژ دیوی خوک خوو
 داپیرهی کوزاد قهرنتوس کار
 فتنهی شهر اشوب آوات وازوهی
 شهیتان جهمه کهرش ترس جیش سهنده
 دیش خهسرهو نیشتن نهروی تهخت زهر
 بهداغ خهسرهت کاکاه مهخروشیا
 نواچان فقیر من نامرادم
 دودیم نهپا چهرخ ههفتهم ویردن
 زوبری شاهان عالم به تهنگن
 ته دیرهش کهروم من به تهفسون ویم
 جهو بونه خاتر شاگهر نهن مهلال
 شوخ شیرینهش بهگرو بردن
 دل فتوای نیهن دغم مهشوم قهست
 کردی بهخاتر شریفهش یوان
 بی شهرتن ، وهفای کهم شهرتان دارو
 وهیتور کارمان فراوان دیهه
 خهیلی کهسانمان واسته سهر کهردن
 شهرت بو من بهمهکر وهحیله بازی
 جی سهر زهمینه آوارهش کهروم

چاره بهزیری پیرهژن بو کوژتانی فههاد

چه ند کهس جه یاران نه دیم خهسرهو
 بردن بهی خهسرهو تاج و کهمه لال
 زال شان هور کرد به دهوان دهو
 عرض شان کهردن چو گونه گی حال
 ریکخستن و چاکگردنی له لایهن چالاک

خه سره و وات هه ی زال زه مانه ی و رین
 شهرت بو نیاو داشت نه کیت به گوشم
 زه ر بدم وه باد نه لال به سه ننگ
 « گهی وانو » سانی فکرهش برده وه
 وانهش من فدای جو قه ی لالت بام
 نه رمبوت فهرهاد زید آواره گم
 جارچی جارده وه گشت حیوانات
 سه شهوانه و روز بی زیادو گم
 وهختی من وانم زاوو ما کران
 نهوسا مزانوم چه نی کار ویم
 خه سره و نه لب کرد جار چییان به جهخت
 سه شه بانه و روز هر سوب تا ایوار
 جار چیان به تاو رونیان نه را
 نهام مه خلوقات آگاه کردشان
 بهد خوی بهد کردار چه رخ نیل ره ننگ

نه گهر نوعه لاج اپی کاره کترین
 سهر تا پات وه بهرگک زه رباف پوشم
 بهوشرته فهرهاد بووزنی چه ده ننگ
 گوشه ی شال ماشته ی مه کرهش کرده وه
 فدای بازو بهند بهسته ی بالت بام
 مبو بهرهنگی کارهش چاره گم
 مواشی و اغنام جمیع احشامات
 وهله دو دایه ویش نوینان وه چه م
 والیدو وهله د ، وه والیده کران
 من مشم وه کوه هر چه میوپیم
 فهرما جار بدن به قه ده غه ی سهخت
 فرزه ند جه دایه به کران پیوار
 جارکیشان به تاو عیلی خیل شا
 هر کهس گه لله ی ویش وه دوور بردشان
 سهر نیاوه بان گلکوی سیا سه ننگ

چوینی پیره زال بو بیستون و شینی بو شیرین

سه شهوانه روز جی کاره ورد
 وات ره ها گهران هر کهس بهی ویش
 بهران چه نی ویش وا وه یلا ساف کرد
 ویش ناسه لات مشی وه راوه
 مشیا به راوه هر موانهش داد
 چه ند سالهش چه زید مه سه کنهش وبله ن
 اپی تاشه بهی خال شیرینهش که ندن

پیره زال هه وای بیستونهش کرد
 نه میتسه بیو بهرره و چه نی میش
 ده نگی وا وه یلا هزا نه و بادهش برد
 قامه تهش خهم کرد چون گورگک کاوه
 په بی ره نجه روی فهرهاد چین داد
 چونکه سهر چه شمه ی نه قبالهش لیلان
 وی تهور که رهش نه عه قه رب به ندن

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

(*) پهی روژ چاشتی کارهش بو ته مام
 فه لک نه رویهش چون شانه یه ریش
 فه لک کارتو پر جه فو جه ورن
 چه ند خال خاسانت نه خاک سپردن
 چه ند که مه ند گیسوو زولفان عه نبه رین
 داغ بهی پشیوی فهرهاد کوه کون

سه د داغم بهی مهرگ شیرین نه رهن

ههی داد هی بیداد هه رجه خوم یاران

توند هه ر وه به ختی سیای من واران

فهرهاد دی به کی آما به و دهر به نده دا
 میوی به راوه مواچی ههی داد
 فهرهاد عه جه ب ماندجی زاروشینه
 به و دهر به ند سخت فهرهاد که نده دا
 بهی ره بچ برده بی بی سوود فهرهاد
 بی تاجدرای سهخت شین شیرینه

(*) له بابت شیرن و فهرهاد نامه وه که ته مه تا له ده ستاندا بلاوی ده که ینه وه له
 ژماره پیشوی ته م کوواره دا نارمان نابوو « مؤلفی نه زاندراره » روژی ۱۹-۱۰-۱۹۴۵
 له گه وره ره وان یا کی زانیاریکی کورد نامه بیگان وه رگرت که به راستی دانه ری شیرین و
 فهرهاد بو یژی به ناوبانگک خانای قوبادی به سالی ۱۱۵۰ هجری و تویه تی . ته وارو نویستی
 نامه که لیره دا ده خه ینه پیش چاو :

بو محرری ده نگی گیتی تازه :

(ته م جار له ده نگی گیتی تازه دا سه ر کوزه شته بیکی شیرین و فهرهاد تان
 نووسیدوو له گه ل هه ندیک پرسیار له م بابه ته وه وا له جوابدا ته وه ی لی آ گاداریم به پی
 نوویستی دواپی به .

۱ - له تاریخی ۱۱۵۰ هجری یانی ۲۱۴ سال له مه وه ره له لایه بی مه رانه دی ته ده ب و =

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

گش دا بی به حهرف زال پرفتور مردهنی شیرین ماوهروش وهور
 وانتهش کهی وانو سیاتر نه شهو یه چه شیوه نین نه خیل خسره و؟
 هرهادوات هه ی زال دهینهت به گهردهن
 جهسه رای شاوه هیچ کهس نه مردهن؟
 مهخلوقات چوق چوق نه قایی پهرویز
 بهی کی مکران شیرین رهستا خیز
 راست باچه پهریم دهینم نه گهردن
 جهسه رای خسره و کهس نه مردن
 کهی که وانو به مکر مه کراواو نالا
 خاک سهنگ ریزه به سهرمه مالا
 نه زمان لال بام نه و زاری و شینه
 وات نه و شه خسه تودا که مه یلهش بیت
 بهی روز چاشتی کارهت تهام بی
 بهی نه و تهی کهردی رای چول نهرمه
 بهی نه و غم وهردی خهرمه ن به خهرمه ن

= نظم پهردازی کورد خانایی قوبادی « به عنوانی شیرین و خسره و رساله بیکی منظومی به
 کوردی داناوه ، وه به حرفی ابجد تاریخه کهی نه مه یه :

غین و قاف و نون جهم کر به حساب

لیش مهوروشن چون قورس آفتاب

یانی غ × ق + ن = ۱۰۰۰ + ۱۰۰ + ۵۰ = ۱۱۵۰ ه وه له و شاه شیرین و

فهرهادرور شعری رهنگی هه یه .

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

په‌ی ته‌ووی ته‌وره ویت کرد تون به تون
ایسه نه کردار چه‌رخ چه‌نی واز
باز به‌ند بال‌گوش واران‌گوش
چون چه‌م کل‌گل محزون پی‌وه
نه و تول‌که نیزان نه و به‌ر خولامان
خه‌سره و هاشیت نی سهر ع بی‌گهر دان
لیلاویم لیل یو‌چیش و اجه و جه‌لات
فه‌هاد اید شنه‌فت سانی ته‌واسا
فه‌هاد جه و دم دا خه‌یلی ته‌واسا
جه و ده‌ما و اته‌ش هه‌ی زال به‌د خو و
فه‌هاد و اته‌ش پیش ته‌ری به‌د شومه
کی به‌ی تور تو نه‌را که بردن
مه‌رای مه‌رگک ویت به‌ آوات و استن
یه‌کی به‌ آنقه‌س وات تو به‌ستی
په‌ی چیش ای هه‌وال آووردی وه‌لام
نه زانانی فه‌هاد جه‌دمانی شیرین
ده‌ک روت سیابو وینه‌ی زولف ویت
وات روم سیابو وینه‌ی زولف ویم
فه‌هاد چون شنه‌فت وی ته‌وره که لام

خه‌ریکی چه‌نی کوه بی ستون
گوش واران‌گوش مه‌ندن وه‌ی ناز
هه‌ر سه‌هانه ده‌ست خه‌سره و لال پوش
نه داخ شیرین شیت بین لی‌وه
غه‌لتان خا‌کن سهر وه‌تا دامان
هنی تو په‌ی کی ویلی نه هه‌ردن
شیرین ته‌رمه‌ن که‌رده نش وه‌فات
احوال نی‌کوش جه‌هود هود پرسا
احوالی هنی جه‌کس نه پرسا
ای ته‌حوال مه‌رگک کی وایه‌ن وه‌ تو
کی تو کی‌استن وه‌م به‌رو بومه؟
کی مه‌رگک منش آروزوو کردن؟
یا ته‌نگوش‌تانت په‌ آنقه‌س به‌ستن
کی مه‌رگک شیرین به‌ آوات خوازنی
هه‌ی من به‌ ته‌ماس پاره پاره بام
دونی‌الیش مبو به‌ ده‌ریایی قیرین
یه؟ حیل‌ومه کرن یان بدیده ویت
یه، حیل‌نیه‌ن دیم به‌دیده ویم
زنده‌گی دونیا جه‌ویش کرد هه‌رام

کوشتنی فه‌هاد بیره‌زال و خوی به‌ قول‌نگک

مه‌لمت برد په‌ی لنگک ماده‌دیو دیر
هه‌نی وه‌ ته‌مای زنده‌گی ویم نیم
پای راست قراردا چه‌ب آوورد وه‌ پیش

واته‌ش که یوانو عاقیبه‌ت ناخیر
مه‌رگک تو موزم و نوای مه‌رک ویم
زوردا بازوی روس‌تتم دار ویش

ریک‌خستن و چاک‌کردنی له‌لایه‌ن چالاک

چون شقه‌ی چه دم مشاری دودم
مه‌کروا پهی مهرگک شای چه‌م سیاوان
مه‌واته‌ش سهد داد شیرین نه‌رمه‌ن
نازکیش فهرهاد کوه‌کنم رو

پهی نه‌ور پیره‌زال هورده‌ری چه‌هم
دهست کرد به‌رو زاری فراوان
هوردش به‌سهدا غه‌ریب کوه‌کن
شیرین نه‌رمه‌ن شای نه‌رمه‌م رو

شای‌وه‌له‌دی وه‌حش‌گه‌ردن زهردم رو

شه‌وان نه‌رای چول و هام فهردم رو

شهرت بو من چه‌گیان شیرین بو یرین
آخین و داخین وا وه‌یلای رو رو
چه‌ده‌مای شیرین به‌کیا‌چیش‌که‌رون
اید خاسه‌ن چه‌گیان شیرین بو یرین
فهرهاد چه‌شیرین دل دونیا که‌نده

نه‌م جاش چیش‌که‌روم ده‌مای توشیرین
چه‌ده‌مای شبوه‌ن رایله‌ی بی‌شو
چه‌وه‌قت فکری آوورد نه‌ده‌رون
پهی شوخی شیوه‌شخصی چون شیرین
بوا چانه‌وه تا هزار هنده

دهسته‌ی تیشه‌گرت شه‌نده‌روی هه‌واوه

وه‌ده‌رگای‌گه‌ردوون لالو که‌راوه

نه‌وج خوندا مک‌هرو غه‌رقم
هه‌نی من وه‌گیان عزیز چیش‌که‌رین
قولنگک کیشریا وینه‌ی لول‌گه‌رد
یادانای داوه‌ر سه‌ماوات و نه‌رز
نه‌کیشاوه‌ دا غه‌لتابوو قه‌رقم
زه‌ده‌رگای بیچون لالیاو لالا
قولنگک تارش بیت وینه‌ی‌گه‌رده‌لول
راست آما پهی قه‌تل غه‌ریب کوه‌کن

وات یاشاه قولنگک نیشونه‌ قه‌رقم
چه‌ده‌مای شیرین زولفان عه‌نبه‌رین
به‌زاری و زه‌لیل خه‌یلی دوعاش‌که‌رد
واته‌ش یادانای چه‌رخ مه‌کان به‌رز
ای قولنگک میونیشونه‌ قه‌رقم
دهست قولنگک‌گرت هه‌واوا بالا
دوعای زه‌لیلیش خودا کرد قه‌لول
به‌هه‌یبه‌ت آما قولنگک سهد‌مه‌ن

پیچ‌پ پیچ‌ش وورد چون پیچ‌ماران

غهرق بی نه‌که‌له‌ی غه‌ریب شاران

قولنگک نه‌لا کیشرا که‌شیرین وورد

فهلک په‌یمانه‌ی عمره‌ش نه‌مام کرد

ریک‌خستن و چاک‌کردنی له‌لایه‌ن چالاک

دهست برد کیشاوه قولنگک نه روی سهر
چو نکه رضاش بی تاك ته نیای فورد
ایسته بناری نه جاش ایجادن
بریا ههی ههی کوکن جه صکاوان
مهرگک سهر په نچهش جه کوه به ستهوه

شه ندهش پی مغار قولنگک بی دهر
قولنگک نومغار نقوم زه مین صکرد
ما چان به دهستهی تیشه فهر هادن
سهر دبی چون ته خته یخ نه کولواوان
بیستون جه خهوف قولنگک ره ستهوه

چوینی شیرن بو سهر کردنی دهستکاری فهر هاد

وبه مردودیتنی دوستی

گم جار بشنهوه خه بهر جه شیرین
وات داخو فهر هاد بیستون که نندن
ره خسه ت بوازین جی ی په روزهوه
هم سهر کیشی دوست هم شکار بور
شیرین وات شاپور به ته عجیل دوور
ته گهر ره خسه ت بو زولفان دم به باد
بواچه شیرین خاخر خهم بارن
خواجه به گو فتار شای دیده مهستان
شاپور هوریز ابه ده وانی ده و
دهست به سیننهوه سه جدهی آهدب برد
ره خسه ت بو جه شاه شهودیز بدهر پیش
خه سره و اید شنهفت زانا چه حالن
واتهش مه علومن کوکن بهر بادن
شا واتهش شیرین خاخر مه لولن
فهر ماشا اتران شهودیز بدهن پیش
جله و دار شهودیز دی مه کال برین

آوورد نه خاخر دالدار دیرین
یان به لا شهوه موعه تل مه نندن
غم بدهین وه باد وه شهودیزه وه
هم سهر شاین کلاو که ننده تور
مدارا مه کر بشولای خه سره و
دهمی بکیلوم خاخر که روم شاد
به شکار مه شو عزم شکارن
لوا به خزمهت خه سره وی دهستان
سه جدهی زه مین بردنه روی که ی خه سره و
ره خسه ت شیرین جه شاه ته لب کرد
خالی که رو داغ دهر د کینه ی ویش
هر چه ههن هه واش جه پیره زالن
شیرین شیوه نهش پهری فهر هادن
وه هه رجا مشو وه من قه بولن
بشو بکه رو شین دوست ویش
کپشان نه قه دم رکاب شیرین

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

خهسره و گهی شهودز بهی شیرین کیاست

شیرین تهساسهی شکار کرد و دراست

بانوان چینی که نیزان رهند	مه‌هک مه‌جوبان کلاف کوی که‌مه‌ند
به تاوو ته‌عجیل خیزابی مدار	شاپوره‌ش هورداشت شیرین بی‌سووار
سوواربی به جهخت نه پشت شه‌ودیز	بی په‌روا جه مهرگک لاقه‌ید جه په‌رویز
سوواربی وه ته‌سپ چینی که نیزان	نهرگس جه‌مینان خاخر عه‌زیزان
مشین به‌راوه رازان مه‌کردن	تانه‌شریف وه پای بیستون بردن
شیرین نه‌زهر کرد نه‌وتاق بی دهر	تاکی بوینو جه‌مال دل‌بهر
دیش سه‌دای یا‌ه‌هی جاران نی‌ه‌ن	ده‌نگک پراشه‌هی مغاران نی‌ه‌ن
خه‌یلی شی نه‌ور وات‌ه‌ش یابی چیش	فهرهاد جه‌کو بوو چیش آما به‌ویش
نه‌زانسا فهرهاد زام داری سه‌ختن	هون ته‌و نه‌چال ته‌نیش جه‌م به‌ستن
ناگا دیش فهرهاد که‌فتن سه‌رن‌گون	خفت خیرشه‌ن چینی خاک خون
نه‌زانا فهرهاد زه‌ده‌ی زام تن	خومار و مه‌ستیش تا قیامه‌تن

شیننی شیرین بو فهرهاد

فهرهاد دی وه به‌رگک خونین ره‌خته‌وه

دهم نی‌ا نجابی زام سه‌خته‌وه

شیرین که آما فهرهادی به‌چ‌م	ساتی ته‌واسا بی وه نه‌قش سه‌نگک
ساتی تواساشی وه ده‌ماوه	جه ده‌مای ساعه‌تی هوشه‌ش آماوه
دهم نی‌ا نه‌زام قولنگک تیش‌ه‌وه	روی فهرهاد مالا به‌روی ویش‌ه‌وه
مه‌دیا نه‌روی ره‌نگک ره‌نجه‌رو شه‌وه	که مندان به‌گاز سه‌ده‌ف که‌نده‌وه
یه‌ک سیا خالی نه‌جای غه‌بغهب داشت	شیوه‌ی لابلال با هوی خه‌سره‌وداشت

دهست برد پهری زنج زه‌نه خدان زه‌رد

هوره‌ش که‌ند جه‌یسخ فه‌روزه‌ی پی‌گه‌رد

ریکخستن و چاککردنی له‌لایه‌ن چالاک

ای خاله هونی شازاده‌ی چینهن	وات نه‌رسه دزینت جام جه‌مینهن
جه سه‌ودای زامت دل آ‌گرینم	سه‌رت هورداره نه‌من شیرینم
کی زانو قیمت خالان لالم	جه ده‌مای فهرهاد پهی چنین خالم
کی پیم بپوشو به‌رگت عه‌بدالان	په‌ری کی بدهم خالان ته‌رتیبان
خه‌سره و به‌توون خاوه‌ند خال به‌توون	من که فهرهاد دیم نه‌گیزاو خون
له‌وح س‌اده‌سیم جه‌ دل کاری کرد	به‌ی نه‌ور پهی فهرهاد شین و زار کرد
قرمز کرد وه بان لیموی زهره‌رنگ	پرشنگی هوناو سوورخ خاسه‌رنگ
نا خون به‌مه‌سقل چین پاره کرد	یه‌قه‌ی به‌قیه دوز پاره پاره کرد
فهرهاد فغفور مه‌له وان و مور	ریزا ریزه او نه‌سر دیده شور

واتش هه‌ی غه‌ریپ بی خویش و بی فورد

هه‌ی شازاده‌ی دوور مینای دل بی‌گه‌رد

نه‌ری نه‌تیجه‌ی خاقانی چینی پهی چی سه‌رتا پاره‌رنگ به‌سته‌ی هونی

شاه‌ش دانگک شه‌وکت پیت شه‌ه‌ریاران

غ‌ه‌ریب غوربه‌ت شه‌ه‌یدشاران

وه بی‌کس مرده‌ی پای بیستوم	بی ناوونیشان خه‌لتان خونم
ویت نیای نهرام شوم به‌خش شیرین	فدای نامه‌ت بام دلدار دیرین
سه‌دگیان شیرین وه قوربانت بو	شازاده‌ی چینم بی دادم پهی تو
په‌نی چپی کارت وه نیمه‌جل موند	یه‌کام کافر بی دام نه‌راکت تووند
هانه قه‌ست تو کر وود سه‌ر نیگون	مه‌رتو نه‌زانای خه‌سره و به‌نه‌فسون
اوسا ویت بدای به‌مودای خه‌ته‌تر	نامه‌رده‌ت گران ناچی کر خه‌به‌ر
تو نه‌زید ویت اواره کردم	مه‌رگت پهی من خاسن هاوراز ده‌ردم
تو پهی من را گه‌ی بیستون کردی	تو پهی من نه‌تخت شاهی وویردی
هه‌نی ده‌مای تو نه‌نیشوم وه شاد	به‌شهرت من بو چهنی تو فهرهاد

ریکخستن و چاککردنی له‌لایهن چالاک

شهرت بو رهخت ویم پارچه په لاس کم

شهرت بو ویم به تیغ هلماس خه لاس کم

په ی چیش کی ره نجت دامان گیرمن شهر را گهی قهسرت ههرو ویرمن

گهی خهسره و به خستهش سوزان نهفت بو

فرشته ی اقبال ده ولت جفت بو

چون تو سهرتا پاش هوناو بیوشو

دمای تو به شاد نه تخت نه نیشو

عمرهش چون خهزان پایز بریزو

به شاد نه نیشو به شاد نه خیزو

هه ننگام گول گهشت گول و گولزارن

سهر هوردار نه خه و فوسلی به هارن

شاتران مهر کب حازر کردن زین

جه میاون یاران یاوران چین

سپا سه رداران مدران بهرا بهر

خولامان تیپ تیپ کول بهستن که مهر

په دهک مهر که بان هان وه زینه وه

چه و گان چاوه شان دهست به سینه وه

فارغ جه تاشای کوه کاره نی

په چیش خاموشن خفت خاوه نی

شیوه تی شاپور بو فهرهاد

نوبه ی شاپور بی خه بهر یاوا پیش

جه بیخ مه که ندهش چه پ چه پ ریش ویش

ویش کیشا وه نیل چه م جه مال دا

خاک مکر دوه بان خه رقه ی لال دا

زه مزه موهی فه غفور چنیش کهفت وه یاد

غریب شاران بی کهس فهرهاد

یاوا به فهرهاد بهخت ده ولت جفت

مشی بهراوه مه خیزاو مه کهفت

ده کرد به شیوه ن شاپور په ی کو کهن

دهم نا نه جای زام قوانگت سه د من

جهر گهش پاره ی ده م گاز مودا بو

وات هه ر کهس فتوای قه تل تودا بو

شیرین دوو باره دهست کردوا وه یلی

شاپور فهرادهش لاوانا خه یلی

گریان و روروی شیرین بو فهرهاد

پادشا زاده ی نه و نه مام رو

شیرین وات فه لک داد جه دهست تو

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

سهردار سپایی کوردستام رو	فرزند خاقان دل به ندم رو رو
یار و وفا دار بی آرامم رو	شوخی خاتر تهر دارامم رو
خواه نند ذات زور هونه ر مه ندم رو	غریب شاران دهر به دهرم رو
غهرق گیش مهوج دهریا خونم رو	جهما کیش کوی بیستونم رو
کار نیمه چل ناته و اووم رو	شهوان چینی روژ و ه بی خهوم رو
رفیق مشفیق شه کهر رازم رو	نازدار بی ناز آوات وازم رو
کوشته ی مه کر زال حیل و فه نم رو	شیری هونه ر مه نند کوه که نم رو
چالاک بی باک چاپوک رهوم رو	دل سوز غه مبارز نیمه شهوم رو
درد بی دهرمان بی سامانم رو	سهر وازم به تیغ بی نه مانم رو
قاتل بهد خوا کهر ره ره ننگم رو	خهریک خهرگا کوه سه ننگم رو
زده ی گاز تیغ دل چاک چاکم رو	یهک ره ننگ یهک دل خوش مه زاقم رو
هیجران کیش دهر د ره ننگ زهر دم رو	آهانی سهر د کیش آه سهر دم رو
داخ برده ی وه تو گلکوی گلم رو	کوی خه مان وه کول داخ نه دم رو
بهد بهخت و ره نجور ره نج عه به سم رو	زه لیل روی مهرگک و بی که سم رو
پاره پاره جهرگک نا او میدم رو	پا به نند قه یه ی نه ر مه ن زیدم رو
فراق تا - روژ قیامه تم رو	نادره ی زه مان تازه خه تم رو
توون ایران ملک دور وه ته نم رو	سه دای یا هه ی کوه که نم رو

کوتهل گیرانی شیرن بو فهرهاد

فدای زهردی ره ننگ نه هیجرانت بوم	فدای داخ و دهر د هسه ره تانت بوم
فدای زام سهخت بی دهرمانت بام	
فدای بهرگک سوورخ هون نه فشان بام	
فدای ته ی کرده ی رای نه انت بام	فدای بی ده نگی کس و ماتت بام
فدای باهو دهست باهوانت بوم	فدای په یابه ی قولنگک شانانت بوم

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

فدای دهر د سهخت شه ونالینت بام
فدای چاره چہفت بهختی له ننگت بام
فدای قہسر تاق بلورینت بام
فدای شانشین میناکارت بام
فدات زوخ زام جہرگک ریشت بام
فدای خولامان تہن پہروررت بام
فدای رہقاسان ساوہی سادہت بام
فدای بہزم آرای مہی نوشانت بام
فدای جاوہ شان بنیش سوررت بام
فدای تہساسہی رجا مہندت بام
فدای شاتران پای رکابت بام
فدای بہحریانی وہبی نازت بام
مہحرہمان دہر دورنہ گوشت بام
فدای خاموشی رای مہزارت بام
فدای فہرمایش شاری چینت بام
فدای زہ بونی کوه کاوت بام
فدای قہست قہتل کہررہ رہ ننگت بام
فدای بی نازی بی کس مردہت بام
فدای بی کھی بیستونت بام
فدای شانازی قہسری خوشت بام
فدای دہستکاری تاق و سانت بام
فدای قولنگہی تنکا پوت بام
فدای عاجزی مہل و مارت بام

فدای سہ ننگ سہرد نہ بالنیت بام
فدای باہو بال قولنگک شانات بام
فدای زہم زہمہی شاری چینت بام
فدای تہم تراق پای تالارت بام
فدای نادیار خزم و خویشت بام
فدای بہکاران گورک نورت بام
فدای ساقیان کارو بارت بام
فدای کہ بکہ بہی شہو دیوانت بام
فدای چہوگان زہر دہرختورت بام
فدای جو قہی تاج دانہ بہندت بام
فدای تہخت عود زہر نیقابت بام
فدای مہرکہ بان بازی بازت بام
فدای کہ نیزان تہ تلاس پوشت بام
فدای کوچ رای خاموشانت بام
سہر کرد سامان کس نہ دینت بام
بیدار بہر جہ خہو فدای خہوت بام
فدای قہہر قین جوش جہ ننگت بام
کو کزن بہ فدای لاشہی مہردت بام
فدای نگوننی خاک و خونت بام
فدای نہ عش خاک وہبی خوشت بام
فدای سہ ننگ تہاش تراشانت بام
فدای شجاعی زہرب و زورت بام
فدای خفت و خیزہنی جای چولت بام

رئیکخستن و چاککردنی له لایہن چالاک

به سوزو کو له و شیرن له فەرهاد دهری

کوانی فەرمان فەرمان شاهیت	کوا لهعل باهوی ته سیاپ راهیت
کواسهراو هه یوان زهرین ستونت	کوا ابواب جه مع فهوج قوشهنت
کوا بهرین بهرین کهرم جو شانت	کوا نهوجه وانان باده نو شانت
کوا حکم ته حکام داد سهلتهنت	کوا دام ته سویر بهرتهن تهنت
کوا مه جلس آرای سپاو سوارت	کوا نام مه نشور نه عم دیارت
کوا بانگ قوقوی میر شکارانت	کوا هات هات وار شهه سوارانت
کوا هوق مه زاق عیش و نیشانت	کوا شکات کهران کهرو شکات
کوانی بوزرگان هور نه شینت	کوانی جه وانان نه زیر سه رینت
کوانی هاو ده مانی خاوه نسد ته دبیرت	کوانی سهر هه ننگانی وه زیر که بیرت
کوان فهران شان فهرش ته نداز کهران	به سته ی رهخت خواو بهریت باوهران

فهرش خوراسان دوشه گک ساف حهریر

لهاف زهر بافت چهنی گوشه گیر

که ی بوینوم شکل و نیشانت

که ی بو که ی منیش چون ههرده جارن

وه کول شهودیز شوم وه لای یاران

نازداران ته مام خهم بین وه ههم

فه غفور اینتظار دیر آمانتن

فهرهاد ههر نه فیکر مردهنی ویش بی

فوت فه نسابی فهران فیه غفور

بانگت خاس کران جا گهت ناراستن

بیدار بهر نه خهو ته من شیرینم

مه رگک په ی من خاسن هاورازدهردم

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

به ناخون مه که زله روی جه مین هونین	شیرین په شیو کرد زولفان مشکین
مه پیچا به دست دسه تهی زولفانیش	چاک چا کهش مکه رد به قهه که تانیش
مه لول زکار، دهر ون پر جه دهر د	سه دای فغانهش نه روی چهر خ ویرد
ماچان سه ننگتاشی نیکا وه مردن	داخم نهو داخن دهر دم نهو دهر دن
مردهی ره ستا خیز مهرگک شیرین	به سه ننگک تاش نیدهن سازادهی چین

شاپور چینی هم شیرین نه رهن

نداو چه نیشان دست کرد به شیوه

بلاو به هلماس ویم بکروم قهست	شیرین وات یاران کهس نه گیرده ست
سه ننگک بارانم کهن وه بید ره نگی	یاران یاوه ران هر کسی سه نگی
شیوهن گهرمهش بکرین نه مرو	فهرهاد غهرین دلسوز نه دارو
قیامت به راست آشکار مویا	نه سه د فغفوریه چینی یار مویا
ای سه حرا سه حرای مه حشر مویا	نه رنی جو قهه خاقان یار مویا
ویلی نه را کهیل خال شیرین	خو نه مه زانان فهرهاد چین
په روا چینی شان آماوه شیون	شاپور چینی شیرین نه رهن

وه هوش هاتنه وهی فهرهاد ولالانه وهی شیرین

پال چه پیم هورداشت خسه ستهی دل غه مین

سهرهش دی نه بان باوهشی شیرین	واتهش به تونی قیبله گای دینم
گوشادی خاتر دله کهی غهم گینم	دیسان نشت نه تخت اقبال به ختم
ساریژ بیوه زامان سه ختم	من که شنه فتم نامه ی مهرگی تو
هنی چه لازم راستیا درو	جه گیان شیرین هیچ شک نه بردم
گیانم فدای گیان شریفتم کهردم	به لام نهی شیرین وه سیه تم ایدن
جه دهه ان مردن اومیدم ایدن	چه فا بردم بداره مه نظور
رهخت خوینیم بدهر وه شاپور	

ریکخستن و چاکردنی له لایهن چالاک

يارو ياوران يهه بېگران شين
 بمانه به شاد تا يوم القرار
 روحهش پهرواز كړد نهقد نهقهفهس
 سه رنیا نه رای شوم بهختی شیرین
 مواتا هرگز نه مامدهر نه زاد

تابه روش په ربي دایه یی دل غه مین
 واتش بی ستون خودا نه گهدار
 ساکی ایدش وات غه ریب بی کهس
 گیانهش تسلیم کرد به جان آفرین
 لب دا به هم دا فانی بی فهرهاد

سکالو گریانی شیرین و نازنی فهرهاد

نه پهروا نه شاه نه خونکارتن
 بهرگک ما ته میت به کی نه پوشان
 دفن کرد فهرهاد فرزه ند فهغفور
 برد شان نه خاک ویش سپرد شان
 سان سه ننگ جه تاو قیقه ی قولنگهش
 سه رنیا نه سه ننگ سه رایین شهوه
 دودی هه نا سه ی مدارا نه ییاد
 که ردش اراده ی مه زهر جا گه ی ویش
 بزنان جه داغ صاحبهش مردن
 شاپور که فت وه سه ر کاری ویشهوه
 نیا نه روی شان په ربی ملک چین
 که ردتم هه وای بوم شاری چین
 با به روم خه بهر فهرهاد په ی فهغفور
 شاپور لیلاو بو بکیلو پیدای
 بزارم جه دین دیدار خه سه ره و
 تاجهش نگون بو ته ختهش شهو وه باد
 شاپور بزارن جه ره ننگ په روپز

شیرین وات فه لک چه یف به کارتن
 زهری فراقت به کی نه نو شان
 جه ودهم غسلهش دا به سه تر کافور
 به ریه ی شیرین کفن کرد شان
 کوهان خه لاس بی نه زهر ب چنگهش
 شیرین بونیا به گلکو شهوه
 هیمهت خواهی کرد نه خاک فهرهاد
 خیزاجه گلکوی جفا کیش ویش
 جه بون و به رقه وه کفن که ردن
 شیرین مهن وه دهر د زام ویشهوه
 قولنگک سهد من ته سپاپ خونین
 شاپور وات شیرین ره خسه تم بدرین
 ای ره یج شاپور مداری مه منظور
 مه کانی مه زار فهرهاد بو تیدای
 با به رشوم بلوم به ده وان دهو
 چونکه سته م کرد ده ره حق فهرهاد
 نه ر بدو بینم دانه ی لال دیز

ریکخستن و چاکردنی له لایه ن چالاک

قرچیا چون قهقهه س نه مه ندهش سه پور
دهرد دوو باره م لواي شاپوره ن .

شيرين شنه فتهش لواي شاپور
وات نه م جار به سوززاريم زه روره ن

گه رانه وهی شاپور بو نیشتمانی فهرهاد

شاپور جه شیرین نه کردهش قه بول
شیرین ناعیلاج ره خسه ت دا به راش
هر کردو لوا پهری شارچین
چه ند خاس نه خاس وات به گهی خه سره و
چیشته بی چه نی فه قیری فهرهاد
هه نی گه س غه ریب شار گه س نوبی
چیش مه دی جه و اب فرزه ندی فه غفور
فهرهاد فه نادای شاپور تارومار
ده ولت داده ی شان شاپور بی

شیرین هر چه ندمه نه هس به ملول
شاپور به شیوه ن بو ساده ست و پاش
قولنگ قاتل نه سپاپ خونین
شیرین په ی فهرهاد به رشی جه نه ده و
واتهش بی مردن نه نشی به شاد
مکرد غولامیت ونت به س نوبی
آبروی خاقان نه داشته مه انظور
شاپور چه ند کیشا جه نای روزگار
هر فهرهانت نقل فه غفور بی

فهرهاد دای به گوشت ، شاپور تون به تون

به یمانه ی ده ولت ویت کردی سهر نگون

جه اینتقامهش سه رمدی وه باد
بیت وه سه رزه نش تا یوم القیام
به اقرار ویش سه روه کیانهش دا
به د نامیت هامه ند په ی شه هریاران
رسوایت نه عام تا هزار هه ند
عاجز به آسان زه بون کهره نی
زه ناحه قشن سهر نه فگه نده بی
جه شه رمه نده گی سهر ووت نه دامان

به درای گهردی دهر حق فهرهاد
تاس به د نامیت زرریا نه روی عام
فهرهاد شرت ویش آووردن به جا
هامه ند بی شه رتیت جه روزگاران
نه وه گهی که یان تو کردی وه په ند
نا پاک نامه رد هه رزه شیرینی
خه سره و به وواتهش آرامه نده بی
نه داشته ن جه و اب شیرین خه رامان

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک



دل کولانهوهی شیرین

فکر فهرهاد که رد بهشی چه نه یوان	جگر دارویش کوربی په شیمان
چه داغ شاپور چه رگهش مدا چل	شهرمه فده شاپور به خاقان خه جل
مه ند چه پزاره وه سواسه ی خه تهر	نه قدر بی نه کبیر شومیش گفت نه سهر
شیرین به شیوهن شاده بی وهست پیز	هه تی نه کهروهش هامدینی په روین
ریزا ته شک شور به دل گرانی	پنجهش دا نه دل دهست نه زرانی
ههر دم هه ناسه ی غم مدا وه باد	دهمی په ی شاپور دهمی په ی فهرهاد

گه ایشتنهوهی شاپور به زید فهرهاد و

شیننی با بوی فهرهاد

باشنوجه شاپور به زاری و غم گین	یاوا به مه کان داخل بی وه چین
بین شیوهن به زاری زه روور	سجدهر وه نهخت خاقان فه غفور
به رگ خون آلود فهرهاد وین	نیا نه پای نهخت خاقان چینین
هه وادا قولنگک به داد و فهریاد	واتهش سهران سهر نه حوال فهرهاد
اقرار خه سره و سه ننگتاشان سه ننگ	مه کری پیره زال قاتل قولنگک
خاقان شنهفتهش احوال فهرهاد	وه باننگک نهرز فغان و فهریاد
داش گاپول به چنگک ناخون	نهخت زهر کار ویش کرد سهر ننگون
البدای نه لوان که لاهی تاجهش که ند	

ویش دهست نه روی رهخت ، خونینی فرزه ند

جامه ی خون آلود پیچنا به دوش	خونهش مدیا بونیا به بوش
بهشین و شیوهن خیزاروی مه حشر	هه وال فهرهاد یاوا به مامدر
خیزانیشته نه خال خورده سه ودایی	ریزه زهرکش برشی جودایی
به رشی چه ههره م سه تا پاعوریان	واده یلا رو رو فغان و گریان

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

روژ ره ستاخیز مه حشر که روش دهم
 دایه سووره تیش هور که ند به تا خون
 بانو که نیزان واوه یلا کردن
 زهل زهله بی شهو کهفت نه شاری چین
 اناث و ذکور جوشیان جه بن
 سولتان سه لاتین سهر هه ننگک سالاران
 جهم بین جه مارا فغان و فهریاد
 زایه لهو زاری جه اینس و پهری
 کلاو زهر نیان تا قی تهلا شهوق
 پهری په یکه ران پهری زاده ی چین
 نهزا کهت نازان تورمه ی ههریر پوش
 سهر دار سهر نه خاک سپاه نه خروش
 عالم سه وادی کوتهل کردن پهی

خروش و غهوغا خیزا جه حهره م
 جام جهمین که رد خه لتان چینی خون
 برین ده سته ی کهس ده وار نه کردن
 خروشان یهک سهر مه مله کهت به شین
 چه پیرو جه وان طفلو مه ردوژن
 عامی عالمان سپاه سهر داران
 نه ده وران بهرگک خونین فهرهاد
 دانه سوز ساز چو پی چه مری
 مه لهک مه حبو بان خاوه ند نه زم و زهوق
 قهد قهد کردن زولفان چون وه چین
 ده وار نه کردن خاک و گل نه دوش
 فه غفور نه فریاد ، دایه دل نه جوش
 وا وه یلا وهیر که بی که یان که ی

خاقان هوریزا به غهوغای پر جوش

بهرگک خون آلود فرزه ند وهست نه دوش

کلاو نه روی ده ست جامه شه ند نه شان
 موت هه ی بی داد ههر فرزه ند کو
 نه قاش نه قشی سه ننگک تراشم رو
 بی نه او بی کهس غه رقی خوم رو
 بهژن به دهن چاک نیش خارم رو
 شه هباز شهش دانگک شور سه قم رو
 فرزه ند به فدای پشیو بیت بام
 نه ده ز سه ننگتاشی نه کاو کو هت بام

مه کییاش نه سهف خانان سولتان
 فهرهاد فرزه ند هونه ر مه ند رو
 کاپول غور بهت شارو شارم رو
 خه سته ی خوون و خاک بی ستوم رو
 کاپول به قولنگک سهد په راشم رو
 صاحب زور زات زه بهر ده سم رو
 زه لیل زامان حار خونیت بام
 بی سوود سه و دای دل ره بجه روت بام

رئیکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

فدای شین شهوق پهی شیرینت بام
 نه فرین دا به تاج به تهخت پهرویر
 جهرگهش پاره بو به تیغ هلماس
 کاو بی ستوون بوو وهریز ریزه
 نه یوان به کام جه دهمای فهرهاد
 چه م دا چون که مان نه داغ فهرهاد
 چوقهش دا نه دل دهستهی زرانی
 کفت نه غهر غهره نه زع نیم نه فهس
 گیانش تسلیم کرد جه داغ فهرهاد
 مردن شی موت زنده شورشین

سهر گهر دسامان کهس نه دینت بام
 بهی تهور پهی فهرهاد کردهش رهستاخیز
 نه قشی نه ژا دهش نیگون بو نه تاس
 شیرین شهید دل به شه شنهی تیزه
 هیچ کام به شادی نه نیشان به شاد
 خاقان پهی دهستور مه کر دهش فهریاد
 مه ند به خاخرار به دل گرانی
 دایهی دل غه مگین قرچیا چون قه فهس
 تهو دهم نه هیجران دقش کرد به داد
 مه ندن بهو دهستور ته مام شارچین

عاشق بونی شیرو به شیرین

روژ نه بیزارهی داو بیسداد بی
 شیوهن قوشهن سپای زولف خال
 نی قه تل نا حق روی سهر بیساته
 کفت نه سزای کاردین دینداران

شیرین شوین فکر مهرگک فهرهاد بی
 ته مام شادی زهوق نه دل به تال
 چهند وهقی ویرد جی که راماته
 فهلهک به قساس غهریبی شاران

به وینهی دهوران چهرخ چهنی کرد

گهردش دهوران تاسو تاسو نورد

نهراد نهرد باز نهرومش دا ستیز

جه نه قش تهو رو نه بهخت پهرویز

پهی ربی انتقام قهساس فهرهاد

مه بو خه سردو ویش سه ربدو نه باد

خون غه نیمان جه نهو آورد جوش

جوشا خروشا خون سیاوهخش

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

یهك شیرو نامی فرزند پهریز
بهد خوتر نه باد وی شومهی دلگریز
توند بهد خهسلهت لفتنامه دوور
سهرمایه‌ی فساد زولم و جه‌فاو جه‌ور
شوم شهر ته‌توار بلوغه‌ش ناسا
عه‌شقه‌ش ته‌سیر که‌ردتا سه‌ش ته‌واسا
شه‌یتان شه‌جاعت نه‌شیرو شور کرد
زولم و فزولیش نه‌روش زهور کرد
چه‌ندسال جهی وهرتر جه‌عشق شیرین
که‌فته‌ی نه‌جوش کوره‌ی آ‌گرین
نه‌روی به‌نجه‌ره خه‌رانه و دره‌م
سه‌ر کیشا به‌سه‌ر گولباخچه‌ی حه‌ره‌م
کرده‌ش ته‌ماشای بانوان ته‌مام
نوچه که‌ نیزان بالا نه‌و ته‌مام
ده‌سته‌ش نه‌که‌رداب ابلیس برقین
نا‌گادیش جه‌مال شیرن شیرین
شیرن دی به‌چه‌م ماده‌ر جه‌فاکار
عاشق بو وه‌سلی سه‌ر خرادار
هه‌رده‌م پیچ مه‌وورد نداغ شیرین
که‌فته‌ی نه‌جوش کوره‌ی آ‌گرین
سوجیا چون شه‌م گره‌دا به‌تاو
جه‌عشق شیرین شه‌و نه‌مکرد خاو
مه‌سوزیا چون شه‌م تاویا چون آو
نه‌سوز شیرین شه‌و نه‌مکرد خاو

ریک‌خستن و چاک‌کردنی له‌لایهن چالاک

هاو دست په یدا کردنی شیرو بو کوژتني خهسره و

خهسره و دیش شیرو خه ریکی دهر دن
جام جه مینش زه عیف زه ر دن
دیشان مه لولن خارهش ریشن
کس نه مه زانو مه تله بهش چیشن
خهسره و په یا پهی مه پرساخه بهر
مهوات جه دهر دم نه دارون نه سهر
به وینهی مه جنون شهوان تا بهرو
گفته بی نه پای ته لار خهسره و
شهوان به شیوهن یادوس مه وانان
بی خاوی جه تاف آوان مستانا
باده قوش رم کرد جه شین زاریش
بلبل بزار بی جه بی قهراریش
به هیچ ره ننگ نهوی دهردهش فهراموش
غیر جه قهست قتل قهساس با بوش
علاجش پهی شوم شهر نه نگیر
جه دل دا قهرار پهی قهست پهرویز
شیرونی بی نه و بنا کرد شهو
ساوه خه نچه ردا پهی قه تل خهسره و
آوورد نه خار فه ناپی بابوش
سهرنگون که رو شاهیش بویش
هیچ خاسترینین چی کاره کردن

بابوم فه نا کم یاویم به مردن
ریکخستن و چاکردنی له لایهن چالاک

شیرین وه شاهیش ههر دوو ویم بردن سات سلسله‌ی سپاه زهبت کردن

یارمەت دانی چه ند به دمه کان بو کوژتنی خهسره و

خیزا که مهر بهست بی قه تل خهسره و	که مین کرد پهریش به روژ به شه و
روژان سان سهف نه دیوانش بهی	شهوان کیشکچی پاسبانهش بهی
چه ند که سان جه اهل اهک نه ناسان	شهیتان سوره تان نوتفه وه سواسان
شیرو کهر ده بی ده لالهت شان	مال ویش دریغ نهمه کهرد لیشان
ههر وهقت موانهش یاران و هاو دم	کهی وه ره ننگ شاه بوینم وه چه م

کهی بو دهسته‌ی تیغ پولاد سه ره جوش

ره ننگین کهم به هوون خهسره و لال پوش

ویم بووم به شاه صاحب تاج تهختهش

ویران کهم وولات ملک و قه له مهش

تا جهش نگون کهم تهختهش دم وه باد

ژ شهوق شیرین خاتر که روم شاد

التجام ایدن ره خسهت بدهن پیم	بیاون به کام آوات واسته ویم
ایوه ههریه کی نه سهر دیاری	مبون پادشاه سپاو سالاری
ته لای دهست نه فشار گه نج باد آوهر	خروس تهلماس چهنی مار زهر
به قیسم و نه سیب بهش که روم لیتان	شهش اقلیم وولات بسپاروم پیتان
یاران شنهفتن واته غزه بناک	تهمام وه یه کجار کهفتن نه روی خاک
واته فداتیم قوچ قوربانیم	ههرچی مواچی به نده فه رمانیم

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

خه سره و اعتبار به ايمه كوردن سروسيره تهش پيمان سپردن
 داراي دهوله تهش دان به نه مانهت چون مه بو كهريم ايمه خه يانهت
 نو كهريم نيعمهت نانهش مه نوشيم

په ي سه فاي دونيا بهر گهش مه پوشيم
 په كي ناسپله جه آستان بين پاسبانشن شهوي نه پابين
 سه د نه لبهت ايمه جه سه گك كه متريم

دهست حه رامي به حه رهم به ريم
 چون بنيم بيناي كار به د نامي بنوشيم نه ملك شاه به حه رامي
 دل ماوهر به هوش مهر شيروشيتن بيگانه نيهن په بابوي ويتن
 فرزند آدم كي دين جي وهر
 وه سواسه ي شهيتان نه دل به تال كهر

دخوشي دانهوهي شير و سه ردار سپا كان

شيره شنهفتهش قه تران و ينه قير
 تووند يا چون تووند سه ردي زهم هه رير
 وات سه بهب ايدن نه داران تاوان نيشه ي ايش من پيتان نه ياوان
 نه قه ديم بييهن نهك روز نه مروون
 كهس جه دهرد كهس خه بهر نه دارون
 ياران بي هوش سه ننگ و ارو پيتان يه من دهردويم واتم وه پيتان
 دهردم كاري يه ن جه په رده ي دهرون

نو ك سه ر نيشم ها نه نه ندهرون
 ري كخستن و چا ك كردني له لايه ن چالاك

من ویم مه زانوم یه ره ووشی من	ناعیلاج تسان تهك جه خوشی من
راستهش ههر ایدن واتم پهریتان	ها را گه ی راستی نیا نهریتان
ئه هول به ره زامه لولم به لال	دوووم مدهم گه هج دانو زه رومال
دوامین سهو گه ندم به تاج زو خاك	گشتتان به تیغ مه كه روم هیلاك
شهرت شیرو بو کاری بسازوم	یه کی چه نیتان زنده نه نازوم
ترسان جه شیرو تن به قه زادان	یهی قه تل په رویز دل به ره زادان

یاران جه هه بیته شیروی شهر مه سار

واتن کیشکچی پاسبانه نیم	نمهك دان بهلا دین دان به دینار
زایه كه ردیم ره هج خه سره و جه بهلهك	په نده پاره بهرگك لوقه ی نانه نیم

یاران جیفه بی مال نه راه بردشان	چهم پوشا جه شهرت جه نانو نمهك
---------------------------------	-------------------------------

وه عده شان نیا وهختی ایواری	به قه تل خه سره و سهو گه ند وردشان
-----------------------------	------------------------------------

ئهو شهو هه وایی تاراج ده یجور بی	چاق شان جهم كرد نه جای پیواری
ئهو شهو به توف هه وایی سهرد	شه عشه عه ی سپای نه نجم بی نور بی
سه دای حازر باش کیشکچی ئه و شهو	شهوق مه شهه لان نه مام به تال كهرد

خولامان ههر یهك نه جا گه بی ویشان	ساکن بی نده و ته لار خه سره و
-----------------------------------	-------------------------------

خاسه كه نیران جه مین به ره ی گول	چه مان خاك قه بر شنده بی لیشان
شاد مهست و مهدهوش ههم جه باده ی نوش	شین نه خاو مهرگك غه فلهت غافل

سهرداران یهك یهك مات بین وه بی هوش

ریکخستن و چاککردنی له لایهن چالاک

شیرین مه دره و شیا چون شه و چرای شهو

بواته مواچان مهر فهر خه سره و

خه سره و شیرین مه گریان چون شه م هردوو شه و قشان نه م بین کم

هردوو ده دره و شان چون شه ماله ی شه م

هردو پرشه نگشان جه یه ک نه بو کم

کوژرانی خه سره و به دهستی شیرو

که نیزو غولام کس نه بی بیدار شیرو شی به قه سر جام ریز زهر گار

به عزی جه یاران چه نی ویش بردهش

قهست تاج نهخت با بوی ویش که ردهش

پانیسا نه پیش بی شتو بی دهنگ

دهست دانه خه نچهر مودای عه جه ب رهنگ

هور کیشا خه نچهر هلماس خون ریز نیانه سینه خه سره و په ریز

چه یا مانع بی واتش نه ی شیرو ای کاره مه که ر خاس نیهن په ی تو

جه ده مای خه سره و شای که مه ر لالان مه بی بواز گفت واته بی سالان

دهست به تیغه و نهنگه هداریش کرد

جله و واس واسه ی شه یتان نه راش برد

دا شه وه لاف زه ربافت زهر بو

دیانه جه مین شیرین و شیرو

جام جه میزهش مدروشا چون لال

عه کسهش گفته بی نه روی ماوی خال

شیرو پیچش وورد چون پیچ ماران

وات هی من به سهنگ سیام هورداران

چه ند سالن زو خا شیرین موروز آگری نهوم گفتن نه دهرون

ریکخستن و چاکردنی له لایهن چالاک

نیگا کهر چه ندینی فرشته م چه فتن	دهمای چند سالی فرسہ تم کہ فتن
آبرو حہ یا جہ لاش گوریزا	شیر و دوو بارہ دہ پاهوریزا
دہست دا بالاپوش نہروی شاہ کیشا	شہرم نہ کرد نہ تاج دانہ بہند شاہ
جہ سینہش گوپی خہ نہچہر چہنی دہست	بہوتہور خہ نہچہردا نہ جہر گہش بہقہست
چوار نہ نگوشت زہمین زیر فہرش بری	دوشہ گک پارہ کرد سہر نہ نداز بری
بازی بہ ندلال ہہم کہ مہر خہ نہچہر	تاج کہ یانی جو قہی لال زہر
شیوہن کہفت وہ ناو نہ یوان کہ یوان	ہہر چوارہ شہور کرت بہرشی جہ ایوان
دہک پایہی سہخت میزان نہ گیرو	فہلہک نہ فرین دا وہ بہخت شیرو
ہہنا سہت سہردبو بنیشی خہم گین	چونکی خہسرہوت نہ ہون کرد رہہ نگیں
ہہنا سہت بیوہ نہ خیزید سہرد	چوونکہ خہسرہو بہ ہوو ناو رہہ نگیں کرد

تاج دانہ بہند جو قہی تاووس پہر

بہس شادی نیکی نہ تو مار زہر

ساعتی و ویرد چی زولی سہختہ

چی کاری شیرو شوم بہد بہختہ

شیرین بیداربی جہ شیرین خاون

دیش کہ رخت خاو خہسرہو مہلاون

وات بہ لیکم خہسرہو بہ حال و شین

معلومن خومار مہستی مہی بہ شین

پہی تہورہ سہرپوش نہروش پہی کردن

بادہ آرد قہش جامہ تہر کہردن

جہو بو نہ سہرپوش نہ سہر لابر دن

جامہی بالاپوش تہمام سہیر کردن

ریکخستن و چاککردنی له لایہن چالاک

نه زانا بهوش زام شن خومار مهستيش تاقيامه شن
حه يران مه نند شيرين جه مين بوم لال يهك فكري ههني آوورد نه خه يال
وات ايمشه و فهرهاد من ديم نه خاو يه ته سير ينمن گول بهستن وه تاو
جه و بونه پاپشت خه سره و گردن تهر يوان به دوشه گك فهرري زه مين زهر
دهست برده سهر بوش بکيش و پيدا ديش کوولي هونا مهوج مدوتيدا
وهی ته ورسهر وازان مشووه راوه وويردن جه لايي پاپشت شاوه
تاچه تهش نه ماند په ردهی شهرم دري به آواز بهرز خه سره وهش چري
هه رچه نند شاشا کرد شانا ما به ده نگك شيرين ته و اساني وه نقش سه نگك
شيرين وات ههی داد ههی يدا دياران چي وتو ناو تونه وه به ختم واران
ساييانه وه بزنان چون په يي چيی خه سره و خه لتان هونن
من هه مان بهرگم سیاو سه وادهن دوديدهم بي نور مهرگك فهرهاده ن
سوره تم چه مان تيشه ی ته و تاشان تومهر که نهك وه جهرگم پاشان
تهم جار په ی خه سره و چيش که روم ياران سايان به سه نگك هور بداران
که نيزان تهمام بيدار بين نه خاو غولامان يهك يهك آمان بهشتاو
شو علهی شه م ياران ره وشه ن که ردشان هه جوم به پا تاخ خه سره و بردشان
بالا گير شاه دان به لاوه ديشان شاه که فتن وه روی قه زاوه
نه چال تينش تا وه حوقه ی ناف چاک بين به نيش مودای مو شکاف
هون آل نه توی يه قه و جامه و چون عه قيق به روی نوقره ی خامه وه
سهر نگون بين بازوی کاوه بي شيوهن وه ناو سه رای خه سره وی
کلاوزه ر نيان تاج ته لاريز چوپي چه مهردان نه ده ور په رويز
خواجه غولامان کارو که مهرزه ر بانو که نيزان نوک تاووس بهر

ريکخستن و چاککردنی له لايهن چالاک

به شین شیون زاری نوشدا	وا وهیلا هوردان نهروی خهسره ودا
سه رتا وه دامان یه قه شان درین	گیسو ، زولف هون یه کا یه ک برین
تاقی زه رنیان تاج تهل تهلا	کردن ره ستاخیز زوژ وا وهیلا
خواجه غولامان دانه دوور نه گوش	جه اولای حهریر ترمه سمورپوش
ته سر ینش کران زه مین کرد قرمز	پهی کوشته ناحق فرزند هورمز
نهو بهر نه مامان نازک نهو نه هال	چه مهر دان نه دهور جسته ی که مهر لال

لالا نه وهو شین و سکالای شیرین و گریانی

شیرین هم جه نهو یه قهش کرد پاره	رو رووی چه مری بی وه دوو باره
جه ریشه مه که ند چه پ چه پ زولف دیز	مه کیلو نه دهور جه نازه ی په روین
زایه لهی زاری سه دای شین شهو	وا وه لای وهی ، وهی نه دهور خهسره و
شیرین شهیدانی پهری ره ستاخیز	کرد شین و رورو نه دهور په روین
شهو به ند شیویا سه روین کرد نگون	به یان کرد ره ننگین به زه رب نا خون
موات هه ی بی داد تاج سه ری من	شکست به بهخت بهد ته ختری من
سا توجه کونی که مهر لال که ی	بهور سهف شکهن وا وهی لای وهی
بیدار برد یدم چه وقت حاون	دهوران دونیا پهی تو خراوون
مهر نهو جه و انیت جه یادم شیهن	روژ باغچه ی سه یرت وه بیرم نییهن
سا تو هوریزا جه کیت قین گرتن	جله و دار به ریت شه و دیز زین که ردن
هوربزه دشمن چار ده ورت نه ندن	پهی چی به یداقت بی خاوه ند مه ندن
نه گله ان مدران بهو دیاره وه	مونت هزیر به مهر شه هریاره وه
یاده رگای نه رکان دارای که مهر لال	ققل ههست بنوتا به قهرن سال
سان سه رداران سه ر کردان مه گهر	خواجه غولامان تارمار مه گهر
خانان جه خزمت په شبان مکر	جارچی چاوه شان اینتیزار مکر
ریا دار تاج که مهر لال	سهف آرای مه جلس نه کهری به نال

ریکخستن و چاکردنی له لایه ن چالاک

بانو که نیت مه‌دهر به مهرده
 سه‌مه‌ند گیجلان مه‌دهر وه تالان
 تاری ته‌واران نه‌مانا غایب
 کیسراو جام ریزت تازی و یرات
 ساده ساقیان نماون بی ناز
 شیوه‌ن و شادی که‌یانی که‌ی
 شیرینت مه‌کر، وه په‌ند سالان
 بی مه‌که‌رجه به‌زم بانوی باده نوش

چه‌وگان زه‌زی نان په‌رده په‌روه‌رده
 خه‌زانه مه‌دفون قه‌دیم سالان
 قوشچی قوشخانان نبون بی صاحب
 گولگون شه‌ودیز قه‌وم کیش پات
 نه‌کیساو باریت . سه‌دای سوزساز
 مه‌جلس آرایی - به‌زم جام باده مه‌ی
 تاج ته‌خت زهر مه‌دهر به‌ تالان
 جوقه‌ی خه‌سره‌وی دانه‌لال نه‌دوش

پیدا هه‌لگوتن و بالا گه‌ردانی شیرن بوخه‌سره‌و

سه‌ر کرده‌ی سوپاو ته‌پل و کووست بام
 رونه نه‌عام باسین زه‌رفشانت بام
 سالارم فدای ره‌خشو رانت بام
 فدای ویرانه‌ی مه‌نده‌ی مالت بام
 هه‌رکان ده‌ولت ساقی ساده‌ت بام
 لال به‌خشم فدای لال به‌خشانت بام
 چوق غولامان په‌را گه‌نده‌ت بام
 خه‌لتان و خه‌سته‌ی خاك و خونت بام
 فدای زه‌لیلی زام سه‌ختت بام
 فدای ایش ریش جه‌رگک چاکت بام

فدای جوقه‌ی لال په‌ر تاووست بام
 فدای زه‌نجیره‌ی زمروت خه‌رقت بام
 سه‌ردارم سه‌رگرد سوپاو سانت بام
 زنجیره‌ی زهر دوز خه‌رفه‌ی لالت بام
 زه‌م زه‌مه‌ی مه‌جلس به‌زم باده‌ت بام
 فدای جه‌وانی درخشانت بام
 فدای ته‌خت زهر خالی نه‌ده‌ت بام
 فدای تیپ توق لاله سونت بام
 فدای تروکه‌ی تاج و ته‌خت بام
 فدای هه‌روان تاك و والت بام

ریکخستن و چاککردنی له‌لایهن چالاک

فدای مار زهر باداوهرت بام
 فدای فهر فهورج سووب ایوارت بام
 نه شیروان نه ژاد فدای مامت بام
 که کی کیانم داد که مهر لال تو
 پهی سه ننگ ناشیم رو پهی لال پوشیم رو
 فهرهاد ره نج وه باد چاپک رهوم رو
 فهرهاد چین رو شای نه شاد رو
 شیر شه جاعت شه هر پارم رو
 سولتان سهر هه ننگ شاه خه سرهوم رو
 پهی فهرهاد داد پهی پهریزم رو
 قاتل که رره نو سهر تاخم رو
 شادی خه سره داد نه و جهوام رو
 پهی شاپورم رو پهی شه و دیزم داد
 پهی یارانم داد هام سهرانم رو
 هانا هام سهران ههی داد ههی بی داد
 هانایی یوار هام سهرانم رو
 که کی کاووس که کی که کی خه سرهوم رو
 چه نو روی شانا سیاستارم
 دیده به دیده اینتیزاره وه
 توغرای عهریضهش معه نهل ماندن
 نهرو به سهر تورره ی توغراوه
 چه واری آواز چارچی ی پاشین

فدای فتح جهم دلاوهرت بام
 فداخروسان نه لباس کارت بام
 خه سره و من فدای زوخ زامت بام
 هنی که کی وینوم دیده دیده ی تو
 داخ دهردتو که می مشو به یاد رو
 که کی که یان که کی که کی خه سره وه کو
 ساسانم سابی شی وه بادرو
 نه ختم به تالان تاجم نگون بو
 شیرین شه هید بو نه نیشو به شاداو
 خه رقه ی لال ویز زهر نیشام کو
 به زیهت بار وه من فغان دفریاد بو
 شیرو به شادی نه نیشوا جهنو
 توقوم نگوون بو پول پهریزاد
 ناسور که فته زوخ زام هانو
 شیروی غه زه ب خوو نه نیشو به شاد
 بی زارم جه ده ست ما جه رای به شو
 فهریادم نه ده ست دهوران بی بو
 به چون نه قشی به ی آمانه چارم
 به گله ران مدران وه دیاره وه
 شاپور نه نگوشتهش به قهلام به ندن
 جویایی نگینه ییو به لاوه
 فدای سهفت بام سهفا سهف بین

شین و گرین و آواته خوازی شیرن پاش رردنی خه سره و

په‌ی آوازه‌ی بهرز تازی سه‌واران
به‌رد بنچینه‌ی نه‌وشیره‌وان که‌ند
بورق توناو توون وه‌که‌لله‌ش وارو
نه‌ر نه‌بو منیش به‌وتیغه مردن
کافر‌وای زه‌وق دنیا‌ش نه‌دیده‌ن
بیخ‌بن‌چینه‌ی هورده‌زش که‌ند
شهرت بو عمر ویم بدم به‌تالان
عمرم چون خه‌زان پایزا بریزو
منیش به‌وتیغه هه‌رمبو مردن
ده‌مای تو هیج که‌س نوینو ره‌نگم
وه‌مای بازو به‌ند به‌سته‌ی بالی تو
هنی که‌روم وه‌ بانوی حه‌ره‌م
جه‌سته‌م بی‌وه‌ نه‌فت بوریا نه‌بو
په‌ی‌کی بدم‌سان سپه‌ای زولف و خال
زاری و شیوه‌نه‌ش بکه‌ردون یاوا
نه‌ده‌مای شیوه‌ن شینی فراوان
چوپی مه‌کیلا نه‌ده‌وره‌ی په‌رویز
ده‌می په‌ی خه‌سره‌و ده‌می په‌ی فه‌ره‌اد
ره‌ستاخیز سه‌خت هاوارم هه‌ی رو

هله‌می سه‌خت بکیان وده‌شاران
په‌کام و کافر شه‌یتان نه‌راس شه‌رد
په‌کی هه‌وای ته‌خت مرواری دارو
نه‌وتیغه سینه‌ی توپاره که‌ردن
هه‌ر که‌سی ده‌سته‌ش نه‌روی توشه‌ندن
نه‌و که‌س تیغ نه‌روی سینه‌ی تو شه‌ندن
من جه‌ده‌مای تو شای که‌مه‌ر لالان
سه‌رچل به‌په‌کان جه‌رگم بدوزو
نه‌وتیغه که‌جه‌رگک توپاره که‌ردن
تا که‌م بوجه‌ن او گشت عالم ده‌نگم
کی بنیوم ده‌مای جو‌قه‌ی لال تو
سورمه‌په‌ری‌کی بکیشوم وه‌چم
په‌ی‌چی سه‌رو گه‌رد توتیا نه‌بو
په‌ی‌چی زوام نه‌بو له‌نگک لال
ملاو ناشوه‌هه‌ر تاکی تاوا
شیوه‌نه‌ش نه‌که‌رد هه‌تا که‌تاوان
ریشه‌که‌ند مه‌که‌ند ده‌سته‌ی زولف مریز
چه‌ند که‌ردش شیون بیداد فه‌ره‌اد
جه‌ده‌مای زاری واوه‌یلای بی‌شو

رئیک‌خستن و چاک‌کردنی له‌لایه‌ن چالاک

نارتنی خه سره و

سانی سهر هه ننگان ایرانی هه ساس
 بهرسم و آداب به روی و ایشان
 یاران هه رشان گرت یه و گرینه وه
 جه باقی شه و دیز توندخیز پورتاف
 واتن یه سه فهر آخینه شن
 هه رچی هه ساسه ی بزرگی دارو
 مقدره بانهش چه کاره بین
 هورگرتن کلید حو جره ی خاصه ی شا
 تازه ی مهر که بان خا سه ی دیاری
 مایه ی قورتا سان جو قه ی تا ورس بهر
 کوته لان بهرخت ته لاه و وزه وه
 تازه که نیران هون به ده سته وه
 مو اتن مه که ند ده سته ی زولف دیز
 پنجه ی کناچان شای چه م سیاوان
 که سی به نا خون که سی شان به تیغ
 خاسه غولامان سهر به نیله وه
 سهر هه ننگان به جه خهت رونیان نهرو
 وه کیلان جورعه ی ماته م و ورد شان
 شیرین مه ند وه جا چه نی داخوده ورد
 بهرسم و آداب ورین ، ورین که رد شان
 جه به هلو ی فیه رهاد مه دف بهش که ردن
 یاران هور کیلای به گرینه وه

هه ساسه ی سه فهر خه سره و کردن راس
 شوست و شوشان کرد بهرست گای و ایشان
 به ما جه رای سهخت مارای شینه وه
 نیا شاوه بان چوار چوبی عود ساف
 رای بهات و نه هات آخین شن
 پدشا پیش ویش بیووه یارو
 واقف هه سرار خه زانه ی شاه بین
 زمین زه بهر جه د روی زه مین پوشا
 پوشیا بهرخت ریشه ی مرواری
 داشان نه سهر کوم به حریان بهر
 به شهوق دانه شهم هه فروزه وه
 لاقه یید جه خاس کستوو وه رده وه
 په نی چشمانن جه ده مای په روین
 دوودی زاریشان به که ردون ویردان
 که سی ریش مکن مکه ندش جه بیغ
 مه دارن مگروان به زه لیله وه
 هور گرتن پایه ی تابوت خه سره و
 چاوه شان دوو بارش کوتا که رد شان
 زایه لهش نه چه رخ هه فته مین و بررد
 بردشان به خاک ویش سپردشان
 قه ساس ههم به ده ست چه قدار سپردن
 به ما جه رای سهخت زاری و شینه وه

ریکخستن و چاکردنی له لایهن چالاک

دو دوش جه سینده چون مه چهر جوشا
 موات خه سره و کل به دهرده وه
 روش کهر دوش ، شه مع کافور بی
 شیرین جه یه ک جا ، شاپور جه یه ک لا
 چو وه کارو نه رای بر ترسی و بیم
 شیرین وات خه سره و به تاجت سه و گه ند
 به کام ناکام جه وانیت سه و گه ند
 به مهرگک فهرهاد غه ریم سه و گه ند
 تا خاک گلکو گوشم کهر کهر
 یه نیامی ویتان نییهن جه لاتان

به نهرم مه لوان جوقه ی لال شا
 سهر نیاوه بان سه ننگ سه رده وه
 کهی هام راز نه تو لهیل ده یجور بی
 مهر یه ک په ی ویشان کوردن وا وه یلا
 بردشان به جای مه نزل گای قه دیم
 به رای جه حو کم ره واجت سه و گه ند
 به شهوق لالان زه مانیت سه و گه ند
 به پشیوی بهخت پشیووم سه و گه ند
 شهرتبو هه رای سه رم گلکو تهر کهر
 یانه من میو ، وه هم سایه تان

شهرت بی حوجره ی کوچ میخنت خانه ی دهر

خاف خوم له تان ، شادیش بی بهرهر
 رو جه رو دهرهش زیتر مه بی درهخت به ریش هم بی بهر مه بی

گوفتو گو کردنی شیرو له گهل شیرن دا

روژیک انشته بی شیرن به مانهم
 په یا په ی دوست آههش مه کیشا
 شیروی بهد کردار آرامهش نه مه ند
 خواجه کیانا شیروی ناحساو
 که نزان چه نیش کوردن آهو زار

دل دو ساخ دهست خهم آ لین خهم
 نهرم نهرم مه لاون جوقه ی پادشا
 هیجران اما تهوان تا قهت سه ند
 شیرنش آورد به ته عجبیل تاو
 تایاوان وه لای شیروی بهد کردار

ریکخستن و چاککردنی له لایه ن چالاک

مدارا به وا شیرین خه راما
سهر هورداشت نه جا شیروی گونا کار
شیرن دا جهواب به زاری و مهلول
شیرو شی وهلاش بهی عوزر وازی
دهس بشو نالان پشاره ی خه سره و
په پی خارت پشیوت که ردن
چهند هزار شاهان جی دنیا شیهن
تاج که یومهرز کونشینت کوو
پابه ی تهخت زهر هوشه ننگ شاهت کوو
زوو حاک زه حاک فوره یدونت کوو
سه دای ته پل کوس سه لم و تورت کوو
سام نه ریمان صاحب فورت کوو
که ی قوباد کوو که ی کاووست کوو
شای نه فراسیپ سپای نهوت کوو
پیدیه تن کهوشی جهان به خشت کوو
دارا چیشهش کرد نه سکه ندهرت کوو
ههر کهس به جای ویش شه هریاری بی
ههر یه کی چه ند دیو چه به ند شارن بی
ههر به کی جهوهقت داوا داو شهر
نهو نه لیسیم سیجر پیچوایی پیچن
نهو سپای سبحان کهلی گوشاده
ههر یه که به دهمردی موبته لا که ردن
مردهی مهرگک ویش به جا ماوردو

جه شهرم شیرو سه روست نه دامان
ته کلیف که رد شیرن به تهخت رزگار
به هام نشینی نه کردهش قه نول
وات شیرن دونیا فانیه ن فانی
مه شو نه دهمای شو نه مینی شو
مه رکهس جی وهتر مردهش نه مردن
قوشچی باشیان چون سره و پیدیه
جه مشید چه نی جام جهان بیدت کوو
تیغ مه نوچه هر کینه خواهت کوو
زیرینه که فشان جه رگهی توست کوو
مه رده به فوری دوون خاوند زورت کوو
زه ردی زهریفی زال زه رت کوو
شیوه ی سهر به نار لاله گونت کوو
هزم جهزم رهم که ی سه روت کوو
کرد نال سمی ره خش و خشت کوو
به هرام به هر مه ن نامه ورت کوو
ههر به کی سپای سهر دیاری بی
شیر ، بهور دوو ساخ که مه ند شان بی
سه دای ته پل شار که دوون مه کرد که
نهو که رد ووش چه رخ عاقیبت هیچن
دشمن به گیان آدمی زاده
کهس زهوق و نیاش وه سهر نه ردن
زنده مه ب و کار فیکرویش که رو

ریکخستن و چاکردنی له لایه ن چالاک

حسره و من کوشتم پاری خال تو
 منیش کرد قاتل خهسره و پهرویز
 وه مهیل و کرده بی سامان تو
 خاتم به وصل بالای تو شاد بو

مه علوم بو جهلای بیم لعل تو
 شه راره می چون توفوی شوم بهر گک ریز
 ایسته دست من وه دامان تو
 فاهم کم بیمین دل سوچیان پهی تو

وه لام دانه وهی شیرین

بنچینه می شاهان صاحب ذات زور
 چه تو زیاد تر کسی نه دارون
 خاتم به وصل بالای تو شاد بی
 شهوان تا وه روز عیش کارم بی
 من مام چینی زوخ رامتاز دورد
 توول دهست نیشانی گول باخچه می نهوی
 پرده نشینان گشت به دست تون
 بلان سه سه حهرفن به تو نیازن
 بلان ساریش بو هون گاز سه خته
 تورای خهسره می به جامه باوزین
 نه ساسه می پاپوش پهریش نه مه ندن
 هزار چند نه سپ یه دو کیشتن
 سهر داران ذات سهررداری کران
 پوشش نه دهریای به حر نیل فهر
 سهر سهر جلام خه بهر دار کردی
 دو و دیده می سورمه پهریت به کیشتم
 شیرین جهسه کل شیرن غه زاله

شیرین وات شیرو نه و رسیده می دوور
 من سهرم به ندن وه پهرده می دهرون
 نهول دل دو ساخ مهیل فهرهاد بی
 نه دهمای فهرهاد خهسره و یارم بی
 نه و به جه پرو زور فه لک کوچه ش کرد
 هه لبهت تو وارث تهختی خهسره می
 وولات و اقلیم خهزینه می مه دفون
 ههرچی مواچی نه مرت ممتازن
 اول سهرت بو تا چه ندی وه فته
 دوو ههم به نه دهب بروو پی وه رین
 سه بهم نه می شیرو ههرچی فرزه ندن
 توموز تو شه و دیز پهری چیشتن
 به گک لهران به گه نج ویت راری کران
 نه لای دهست نه فشار گه نج باد آوهر
 ههر وهقت اقرارم به جا آووردی
 شهرت بو فه زله به ندن نه دیشتم
 هوبم بکه م وه بوک من چارده سهاله

ریکخستن و چاکردنی له لایه ن چالاک

خو کوژتانی شیرن له سهر گلاکوی خه سره و

اول لیوه بی فیشتر بی لیوه
چهم پهری وه عدهی شیرن آماده
عهزم مهزار کرد شوخ دل آرام
تا یاوا وه قهر فهرهاد خه سره و شا
شیرن شیوه نهش ته مامه نه و جا
جه پیش خه سره و روحهش ته سلیم کرد
دیشان که شیرن ته سلیم که رد جان
ساتی سهر سام بی جه نه و تهخت گاه
کردن اهالی ته مامی عه یان
ههفت ماه بی شاهی شیرو جه دنبا

شیرو چه رازان شای شیرن شیوه
هه رچی شیرین وت به جا آوورده
چل روژ وه عدهی شین شیرن بی ته مام
روخسه ت خواست نه و رو وه روی نیازا
خه ده مه و غلام جه بیرون دا
زه هر هه لاهیل شیرین نوشهش کرد
پهس دوو سه ساعات غلامان آمان
خه بهر بیردشان وه لای شیرو شاه
ده ربیین فهرهاد خه سره و ده فنشان
شیرو ههم به زهر هه لاهیل کوژیا

